LB
N14
118510

கடவுள் துணை.

ஆயுள்வேத ஜோதிஷ

என்னும் ஓர் அரிய நூல்.

முதற்பாகம்.

இஃது,

இதபூஷிங்தர்களுக்கு

OFFICE OF THE REGISTRA…
3 - SEP 19
MADRA…

உபயோகமாகும்பொருட்டு

எட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும்

ஸ்ரீகரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகளிடத்துத்

திரிகரணாதிகளை அடிமைப்படுத்தினவரும்

பழையனூர்-இராமலிங்க முதலியார் குமாரரும்

ஸ்ரீ. ம. ஜீ. கம்பெனியின் தலைவராகிய

கணபதி முதலியாரால்,

சென்னை

முரஹரி பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[இளமையிற்கல்]

1914.

கடவுள் துணை.

முகவுரை.

புத்தகங்களுக்கு முகவுரையும் பிரஸ்தாபங்களும் பீடிகையும் எழுதுவது உரியது என்பதற்காகவே நாம் இதை எழுதினோமல்லோம்.

இப்புத்தகம் எழுதியதின் கருத்து. "இட்டதாயின் பெட்டெனமற இல்லாது வேண்டினும் வந்திசையா வுள்ளது தள்ளினு மெல்லாம் வாக்கண்டோ ரிச்சையின் றியிருக்கும்படியேயிருக்கப்போகா!" என உணர்ந்து வாசிப்போர் எண்ணமாயிம் இளமைப் பருவத்தையுடைய ஆண்பால், பெண்பால், தங்களுடைய மனோ உறுதியினால் பெரியபுராணத்தில் சொல்லியபடி "நம்பியாண்டார் நம்பி" என்பவர் இளமைப்பருவத்தில் உண்டான வைராக்கியத்தால்பெற்ற ஞான உண்மையைப்போல் இந்துமதத்தில் உள்ள அநேக முதல்விஷயங்களும் கொள்கைகளும் சாதாரணமனிதர்களுக்கும் இளமைப்பருவமுடையவர்களுக்கும் செம்மையாய்ப் புலப்படாது. ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடாய்த் தோன்றுகின்றன. இவைகளை விசதமாய் யாவருக்கும் புலப்படுத்தும்பொருட்டு, ஆதிச்சுவடியிலுள்ள வாக்கியங்களை ஆதாரமாய்க்கொண்டு அந்தரங்க ரகசியார்த்தங்களைப் பலஞானிகள் வெவ்வேறுகாலங்களில் தங்கள் கருத்துக் கிசைந்தபடி தெரிவித் திருக்கிறார்கள். அவைகளை ஒருங்கு சேர்த்துத் திரட்டியிருக்கும் இந்தப் புத்தகத்தை ஜெக முழுதும் பிரசித்திப் பெற்ற வித்வான்களாலும் ஆங்கிலேயரும், மற்றெல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்டுச்சரஸ்வதியின் அவதாரந்தானென்று சொல்லத்தகுந்த ஆனிபெஸண்டு அம்மையார் கருத்துக்குத் தகுந்ததாயுள்ள இப்புத்தகத்தை யாமே ஒரு விலை மதிப்பது, எவ்வாற்றானும் நன்றல்லவாதலால் யாமிதுவரை செய்துள்ள செலவிற்குத்தக்கபடி பிரதி ஒன்றுக்கு நாலு அணா கூறுகிறோம். இதைவாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் கண்ணுற்ற பிழைகளையும் தத்தமக்குத்தோன்றும் வழிகளையும் எமக்கு அறிவித்த லொன்றேயாம் விரும்பும் பிரதிபலன். நமது நாட்டின் பூர்வீகநிலையிலும் எமக்குப்பலவித அறிவை ஊட்டிவளர்த்த எம் பெருங்கருணைத் தாதைக்கும், ஸ்ரீ காபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகட்கும், யாமெப்போதும் எவ்வாற்றானும் பெருங்கடமைப்பட்டிருக்கிறோமென்பதை மனமகிழ்ந்து வெளியிடுவதன்றி இம் முதற்பதிப்பைக் கண்ணுறும்கருத்தே இரண்டாம் பதிப்புக்கு ஆவல் உண்டாக வெளியிடுகிறோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

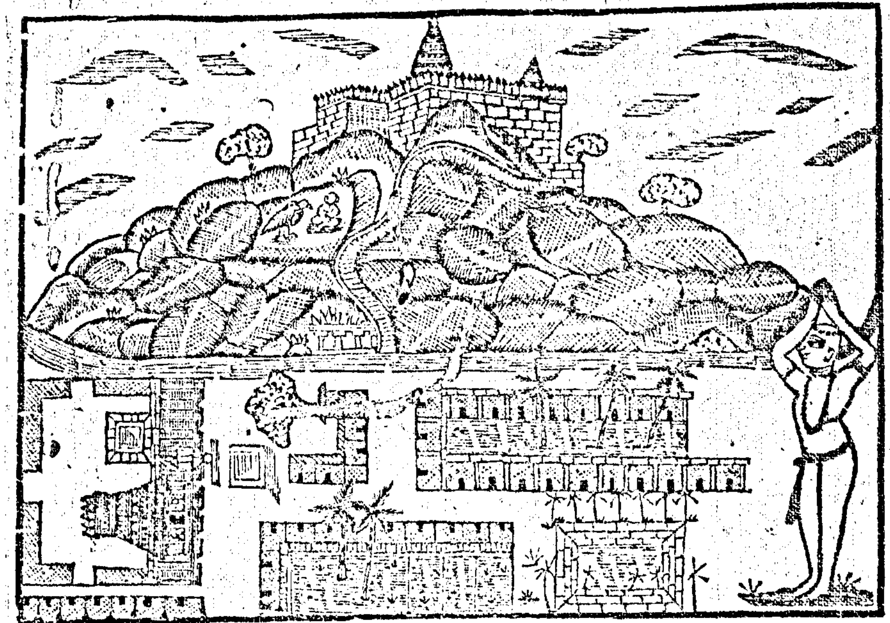

ஆயுள்வேதஜோதி

என்னும் ஓர் அரிய நூல்.

முதற்பாகம்.

தோத்திர விருத்தம்

மாதுடன் பிரமன் மாலோர் வந்தனைக்கடிமை யென்றன்
றேவிடு பொழுதிலால முண்டருள் கண்டபோற்றி
மேவிடுபவநோய் தீரவிண்ணவர் வந்தோர்பச்சைப்
பாலுடன் கலந்துட்கொள்ளும் பணிமலை மருந்தே போற்றி.

ஆயுள்வேத ஜோதியென்னும் நூலின் வரலாற்றைப்பற்றி ஆச்சாரியர் மூலியமாய்ச் சிஷியன் தெரிந்துகொள்ளுவது.

சிஷ்யன்:—சுவாமீ, மேற்கூறிய இந்நூலின் பயன்யாது.

குரு:—அன்ப! சிஷ்யா யான் சொல்வதைச் சற்றுகவனமாய்க் கேளும் ஆயுள் என்ற மானிடஜென்மத்துக்கு உரிய வயதுதெரிந்து அந்த வயதளவும் பிறழாதிருக்க ஜோதிநிர்மலசொரூபத்தைத் தெரிவிக்கப்பட்ட வேதம் அனாதியாயுள்ள நூல்.

சிஷியன்:—மானிடஜென்னத்துக்கு வயது என்ன. அவ்வயது ஜீர்ணிக்காதிருக்கத்தக்கவேண்டிய விதி யாது.

குருः—மானிடஜென்னத்துக்கு வயது-100 இதில் மாயையின் வல்லமையால் உண்டான வினையின் சம்பந்தமான வியாதியால் ஜீர்ணிப்பதுடன் வியாதி 2-விதமானது மனோவியாதி தேகவியாதியாம். அதில் மனோவியாதி தான் மு[illegible]என்றார்.

சிஷ்யன்:—மானிடஜென்னத்திற்கு வயது-100 ஆக ஏர்பட்டதில் மாயையின் வல்லமையினால் குறையுமென்றீர். இதில் எனக்குச் சந்தேகமாயிருக்கிறது மாயைதானே எல்லாவற்றிற்கும் மேற்பட்டது. மாயையின் வல்லபத்தால் இப்பிரபஞ்சம் உண்டாயிற்று. பிர்மத்தினிடமாய் பிரதிபலித்த பரமேஸ்வர அம்சத்தினிடமிருந்தும் மாயை சங்கல்பத்திருக்க பரமேஸ்வரருக்குமேல்பட்ட சக்திவயதை ஜீர்ணிக்கக் கூடுமென்பதை விபரமாய் தெரிவிக்க கோருகிறேன்.

குரு:—பிர்மத்தினிடமிருந்து பிரதிபலித்ததே, சக்தி அம்சம் எவ்விதமென்றால். இச்சாசக்திதான் ஆதி உற்பத்தி இச்சாசக்தி இல்லாவிட்டால். இப்பிரபஞ்சமே கிடையாது. எவ்விதமென்றால். முன் ஒருகாலத்தில், பரப்பிர்மம் லயப்பட்டிருப்பதை மன்மதனால் விழிக்கச்செய்த பிறகு இப்பிரபஞ்ச உற்பத்தி உண்டாயிற்று என்று அருணஜலபுராணத்தில் சொல்லிய திருஷ்டாந்திரப்பிரகாரம் நாம் ஒருகாரியம் செய்யவேணுமென்கிற இச்சை நம்வரையில் மனமாயிருந்து இச்சாசக்தி உதையமானவுடன் ஆரம்பிக்கிறோம். ஆகையால்தான் மாயையின் வல்லபத்தினால்தான் இப்பிரபஞ்சம் உண்டு என்கிற நம்பிக்கை[illegible] ஜெலத்தினிடம் உற்பத்தியாகிய தாம்பிர இலையை ஆதாரமாகப் பற்றி அத்தாம்பிர இலையில் தங்கிய ஜெலமானது அத்தாம்பிரயிலையில் பற்றில்லாமலிருந்துக்கொண்டிருப்பது போலவுமுள்ள மானிடர் மாயையாகிய தாம்பிர இலையின்மேல் தங்கிய ஜெலத்துக்கு யாதொரு சேதமுமில்லாமல் மருபடியும் அக்குளத்தண்ணீரில் சேர்ந்துவிடுகிறதுபோல, மாயையின்வச மாகாதவர்கள்

வயது ஜீர்ணிக்கிறதில்லே, அத்தாமரை இலையின் அடிப்புறம் ஜலத்தை ஆதாரமாய்த்தாங்கியதாயிருந்தும் இச்சலத்தில் உள்ள தூசு, தும்புகள் சேர்ந்த ஜலமாகும் அடிப்புறம் பிடித்துக்கொண்டு இவ்விலையைத் தூக்கும்போது மேல்புறம் தங்கிய ஜலம் பற்றில்லாமல் விலகுவதுபோல விலகாமல் அத்தாமரை இலையைவிடாமல் வழுவழுப்புடன் பற்றிக்கொள்ளுவதுபோலுள்ள மானிடருக்குத் தான் வயது ஜீர்ணிக்கிறது. இதன் தாற்பரியமாவது, ஜலத்தினிட ஆதாரத்தால் யாவத்தும் உற்பத்தியாகிறதுபோல பிர்மத்தின் ஆதாரத்தால் உற்பத்தியாகிய மாயாசொரூபமென்பதாம். ஜெலத்தினிடம் உற்பத்தியான தாமரையிலையில் பற்றில்லா ஜெலத்தைப்போல, பிரமத்தினிடம் உற்பத்தியானமாயையின் வல்லபத்தில் சேராதவர்கள் பிர்மசொரூபமாயி[illegible]என்கிற நிச்சயம் இதுதான். வேத்ஜோதி ஜெலத்தினிடமிருந்து உற்பத்தியாகி, தாமரை இலையின் அடிப்புறத்தில் தங்கிய ஜெலமானது அத்தாம்பிர இலையை விடாமல் பற்றிக்கொண்டு குழகுழப்பானதாக ஒரு சொரூபத்தை பெற்றுவிடுவதால் இலையின் அம்சமாகி இலையைப் பற்றிக்கொண்ட ஜெலசொரூபம் சிலகாலத்தில் மாரி ஜெலமாகி விடுகிறதுபோல பிரமத்தினிடம் உற்பத்தியான மாயையினிடம் பற்றுள்ளவர்கள் சிலகாலம் மாயையின் சொரூபமான வியாதியால் சிலகாலம் உழலுகிறார்கள். இதுதான் மாயையின் வல்லபத்தில் சேர்ந்தவர்கள் மகிமையாம்.

சிஷ்[illegible]—ஆகையால் மாயையின் வல்லபத்தில் சேராதிருக்க ஒரு உபாயம் [illegible]ரிவிப்பீர்களென்று கோருகிறேன்.

குரு:—பிள்ளாய் முன்சொன்ன இச்சாசக்தியின் சிந்தனையற்றவர்கள் அப்பிர்மசொரூபமாயிருப்பார்கள். ஆதலால் தான் தாயுமானவரும்.

கந்துகமதக்கரியை வசமாய் நடத்தலாம்
  கரடிவெம்புலிவாயையுங் [illegible]
சட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாம்
  கட்செவி யெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலி னிரசம்வைத் தைந்துலோகத்தையும்
  வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணம லுலகத்துலாவலாம்
  விண்ணவரை யேவல்கொளலாஞ்

...OF BOOKS ... MADRAS

சந்தமும்இளமையோடிருக்கலா மற்றொரு
  சரீரத்திலும் புகுதலாஞ்
சலமேநடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
  தன்னிகரில் சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
  திறமரிது சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
  தேஜோமயானந்தமே.

இவ்விதம் சிந்தனையற்றிருப்பதற்கு அனேக இடையூறு உண்டு என்று ஞானவாசிட்டம், உற்பத்தி பிரகரணம் 35-வது செய்யுளின் தாத்பரியத்திலும், இராஜசூயயாகஞ்செய[illegible]ம்பம்வருமென்பதற்குத்திருஷ்டாந்தமாக அரிச்சந்திரன், தருமபுத்திரர் முதலியோரைத்திருஷ்டாந்தமாகக்கொண்டுவைராக்கியத்தை உறுதியாகக்கொண்டவர்கள் பிரமானந்தத்தை பெறுவார்கள் என்கிற நிச்சயங்கொண்டு தர்மசிந்தனைகொள்ள சதா சாதுசங்கப்பழக்கமும் தேவாலய தரிசனைகளும் செய்வதற்குத்தான் ஆத்திச்சூவடியில் "கோவிலில்லாவூரில் குடியிருக்கவேண்டா"மென்று சொல்லியதை அனுசரித்து நடப்பவர்களுக்குத் தினதினே நற்சாவகாசமுண்டாய் தன்னுடையநிலை தவறாமலிருக்க "நிலையிற் பிரியேல்" என்னும் வாக்கியங்களைப்போலுள்ள ஆத்திச்சூவடியின் நீதிவாக்கியத்தின்படி நடந்தாலே மாயையின் வல்லபத்தை ஜெயித்துவிடலாமென்கிற நிச்சயபூரண உறுதிவைராக்கியம்பெறவும் இவ்வித உபாயமான வைராக்கியம்பெறாமலே நாலைவாசித்து ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையல்லாமல் பலவித சிந்தனைகள்கொண்டு மாயையின்வசமாயிருப்பதற்கு வைராக்கியம்பெறாமல் "மனம்போன போக்கெல்லாம் போகவேண்டாம்" என்பதைவிட்டு நன்மைகடைப்பிடி, என்று நிலைக்காமல் பலவித சிந்தனைகளைக்கொண்டு யாதொரு பிறயோசனமும் அடையாமல் மாயைக்கு சந்துஷ்டி உண்டுபண்ணி பிரவிக்கியேற்றவாய் உழன்று கொண்டு துன்பத்தை அனுபவித்த ஓர் கதை சொல்லுகிறேன். என்று சொல்லத்தொடங்கினர்.

குரு சிஷியனுக்குசொல்லிய சுக்கிராசாரியர்கதை.

ஞானவாசிட்டத்தில் சுக்கிரன் கதையில் பிருகுமுனியானவர் பழமையுமுயர்வுமுள்ள மந்தரகிரியினது பக்கத்தில் நிலைபெற்றதவத்தைச் செய்யுமிடத்தில் அவருடையபுத்திரன் அறிவையுடையவன்,

சந்திரனையொத்தவன், தன் பிதாவினுடைய பாதத்தில் நின்று நீங்காதவன், ஒப்பற்ற ஞானஞ்ஞானமென்கின்ற இரண்டு பார்வையுடன் மத்தியில் விளங்காநிற்கு மகாபதத்தையுடையவன். இத்தியாதிகுணங்களுடைய சுக்கிராச்சாரியர் திரிசங்குராசனைப்போல அறிவறியாமையின் மத்தியில் அமர்ந்திருக்கின்ற காலத்தில் அவருடைய பிதாவாகிய பிருகுமுனியானவர் நிருவிகற்பசமாதியிற் பொருந்தியிருக்கும் காலத்தில் பிதாவைவிட்டு நீங்காத சுக்கிரனானவர் தனித்துச் சுத்தமாகிய வாகாயத்தை நோக்கிப்பார்க்க ஒரு தேவஸ்திரீயானவள் வரப்பார்த்தான். இவள்வருவது இவருக்கு எவ்விதமிருந்ததென்றால் தென்றற்காற்றால் அலைகின்ற மந்தாரபுட்பங்கணிறைந்த அளகத்தையுடையவளாயும், பெண்யானையைப்போல தனித்துவருவதால் மாயையினால் மூடப்பட்ட சித்தத்தைபெற்றவனாய், இருவிழிகளையும் மூடிக்கொண்டு ஆசையினுலும் மோகத்தால் அளவிறந்த மனோராச்சியத்தில் முயற்சிக்க எண்ணம் உண்டானவனானான். இவ்வித எண்ணம் உண்டானவுடன் இந்தப்பெண் தேவலோகத்துப்பெண் இவளை நாம் எவ்விதம் நாடுவது, நாம் தேவலோகத்தில் தேவேந்திரனாக வேண்டும். அப்போது நாம் இவளை நாடலாமென்று ஆலோசித்து, தேவேந்திரனாகவேண்டிய முயற்சி செய்தான். அவ்விதமானமுயற்சி இவனுக்குத் திரிகரணசுத்தியோடு மனதில்சிந்தித்தவுடன், விண்ணுலகத்தில் சங்கற்பமாகப்போய்த் தேவேந்திரனைக்கண்டு இவனும் வணங்க அத்தேவேந்திரனும் இவரைவணங்க இவ்விதம் இருவரும் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் தான் முன்புகண்ட பெண் இவர் முன்பாக தோற்றினமாத்திரத்தில், சகித்ததற்கரிய விச்சையினால் இரண்டு கண்களும் களிக்கும்படியே பார்த்தான். இவர் பார்க்கும் பார்வையைக்கண்ட தேவஸ்திரீயானவளும் இவரை உற்றுநோக்க இவ்விருவருடைய மனங்களும் கண்களும் ஒன்றாகக்கலந்து உடன் தங்களுக்குள் சைகையான பாஷையால் சம்பாஷித்துக்கொண்டார்கள்.

உடனே இருவரும் அந்தப்புறம்போய் அப்பெண்ணினுடைய வீட்டிற்கு வரும்படி திட்டம்செய்து கொண்டு தன்னுடைய அரண்மனைக்குப் போய்விட்டாள். இவன் போனவுடன் தேவேந்திரனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு இராப்பொழுதுவருமளவும் பலவிதசிந்தனையால் மூழ்கினவனாய், மாயையின்வசம் சிக்கிக்கொண்டு படும் துன்பத்தைப்பார்க்க முடியாதவனாய் மறைந்ததுபோல சூரியபகவான் மேற்குதிசையில் அஸ்தமானார். சந்திரபகவான் கிழக்கே உதயமா

னார். இதைக்கண்ட சுக்கிரபகவான் அப்பெண்ணின் விடுதிக்கிபோய்
பெண்ணைக்கண்டவுடன் அழகுபொருந்திய கற்பகவிருக்ஷத்தினிழலில்
ஒருபக்கத்தில் நெருங்கிச்சேர்ந்து இருவருமொருயிராக இடையூறில்
லாதவிடய சுகத்தில் நன்மார்க்கமாக அனேககாலம் வாழ்ந்திருக்கு
ம்போது தான்செய்ததர்மங்கள் மறந்து மாய்கையின் சம்மந்தத்
தால் மதிமயக்கம் உண்டாய் தன்னுடைய சிவனது மிருதுவாகிய
பூரணசந்திர கலையைச்சேர்ந்து குளிர்ச்சியையுடைய பனியாகிய அந்
தப்பனியினால் நெல்லாகி அந்தச்செழுந்தாளையுடைய நெல்லை தேசா
ரணதேசத்திலுள்ள பிராமணன் சமையற்செய்து புசிக்க உண்டாகி
ன்ற இந்திரியரூபமாய் சுக்கிராசாரியர்வந்து பிராமணகுலத்தில் புத்
திரனாகப்பிறந்தான், அக்காலத்தில் ருஷிகளின் நட்பினால் அரிதா
கிய தவத்தை ஒரு மனுவுள்ளபரியந்தம் கனகமயமான மகாமேரு
வைச் சூழ்ந்திராநின்ற வாரணியத்தில் தபசுசெய்தான். இவ்விதம்
பிராமணனாய்த் தபசுசெய்யுங்காலத்தில் மனோவுறுதியில்லாததினால் ஒரு
பெண்மானைச்சேர்ந்து மனிதவடிவமாக ஒருபுத்திரனைப் பெற்றான்,
அப்புத்திர வாஞ்சையினால் பந்தப்படுத்துகின்ற வறியாமையினால்
கெடாத உண்மைநிலை யின்றுநீங்கி மாயையின்வலையில் மென்மேலும்
சிக்கிக்கொண்டான். பின்னு மளவில்லாத ஜனனங்களில் மயக்கம்
பொருந்திய வாசனையினால் ஜனித்து மரித்து மிகவுமேலாகிய கங்
காதீர்த்தத்தில் ஒரு முனிபுத்திரனாய் தவத்தோனாயினான், முன்பற்
றிய வுயிரானது நீங்கிச் சுக்கிராசாரியருடைய முந்தின சரீரமானது
காற்றினாலும் சூரியகிரணத்தினாலும் ஈன்றுவளர்ந்த பிதாவாகிய
பிருகுமுனியின் பக்கத்திலேயே மிகவுமுலர்ந்து அஸ்தியாகியிருக்கி
றது எவ்விதமென்றால், ஆத்மசங்கற்பமே விடய[illegible] சுகித்த சங்
கற்பநீங்கி[illegible] அவரவற்றவடிவமெடுத்து முடிவான வாச
தேவவடிவமாவது இயற்கை சுபாவமாக மாயையும் உண்டானதாயி
ருந்தும் இதைஜெயிக்க மனவுறுதி வேண்டுமென்பதாம். சுக்கிராச்
சாரியர் பிதாவாகிய பிருகுமுனிவர் அருகாமையி லிருக்கிறார் என்
கிற எண்ணமாகவே தவநிலையைவிட்டு விழித்துப் பார்க்கும்போது
தன் அருகாமையிலிருக்கும் புத்திரனுடைய சரீரமானது உலர்ந்தசரீ
ரமாகவும் முழு என்புகளாகவும் சரித்திரவுருவமாய் உண்டானது
போலவும் தோன்றுகின்ற நிர்ப்பாக்கியமே வடிவமாகியு மிருப்பது
போலவும் முன்னேயிருக்கக் கண்டவுடன் தனக்கு ஆச்சரியகரமாய்
தனியேபார்த்து யோசிக்கிறார். நான் தவநிலையைவிட்டு விழிக்கும்
பரியந்தம் தருமஸ்வரூபமாய் தொழுதுகொண்டு பக்கத்திலிருக்க

ப்பட்ட புத்திரனுக்கு இவ்விதம் நேர்ந்த காரண மென்னவென்று
யோசித்துப்பார்த்து காலனால் இறந்தானென்று நிச்சயித்து அக்கா
லன்பேரில் கோபித்து நியமித்தகாலத்தை யல்லாமல் எனக்கினிதா
கிய புத்திரனை காலமல்லாதகாலத்தில் கொன்ற யமனை ஒருக்ஷணத்
தில் கெடுப்பேனென்று இடபத்தை நடாத்துகின்ற ருத்திரன் பெரு
ங்கோபங்கொண்டதுபோல பிருகுரிஷியானவர் கோபித்து சபிக்கும்
படி நினைக்க இவரது கோபமுணர்ந்த யமனானவன் நடுநடுக்கமாய்
விளங்காநின்ற பஞ்சபூதவடிவமெடுத்து பிருகுமுனிவரிடம் வந்தார்.

[illegible] முகங்களும், ஆறுகைகளும், கத்தியும்,
பாசமும், குழையும், பாதுகாக்கும் வச்சிரகவசமுமாகிய இவைகளை
ப்பொருந்தி யிருந்த சேனையின்பக்கத்தில் சூழும்படி விசனத்தையு
டைய பிருகுமுனியிடத்தில் வந்துசேர்ந்து வேண்டிக்கொள்ளும்பெ
ருட்டு மிருதுவாக சகலத்தையு மழிப்பதற்கு காரணமென்று சொல்
லப்பட்ட யமனானவன் நின்மலனாகிய பிருகுமுனிக்கு மனதைத்தெளி
விக்க காலன் சொல்லத்தொடங்கினார். ஓ மகாரிஷியே தாங்கள்செய்
யும் அளவற்ற மாக்ஷிமைப்பட்ட தபசினால் துதிப்பமேயன்றி வேறொ
ன்றினாலன்று, ஆகையினால் பூரணமான தபசை வெவ்வியகோபாக்கி
னியினால் எரிப்பது தகுதியல்ல உண்டாகின்ற பிரளயாக்கினியும்
எங்களைச் சுடாது. உமது கிருபாநோக்கத்தினால் உண்டாகும் சொல்
லானது கடத்தக்கது என்று நான்பயந்தவனாய் சொல்லுவதை சற்
றுசெவியுற்று கேட்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன், என்று வணக்கமாய்
சொல்லும் வசனத்தால் முனிவர்க்கு சற்று கோபந்தணிந்து உம்மு
டையவரலாற்றை [illegible] ஓ மகாமுனியே சமுசாரமா
கியவலையில் கட்டுப்பட்ட அளவில்லாத உருத்திரர்களும் [illegible]யதாம
ரைக்கண்ணையுடைய மகாவிஷ்ணுக்களும் நிலையாகிய வென்னால் நாச
மடைந்தார்கள். துன்பமாகிய ஜகங்களில் என்னைச் செயித்தவர்களி
ல்லை, சகலரும் எனக்குப்புசிப்பாவார், உண்டாகின்ற சகல உயிர்களை
யும் நாமழிப்பது பரமேஸ்வரனார் புகுக்கப்பட்டவாரதி என்பது எவ்
விதமென்றால், அகமடங்குநிமித்தம், நியதியின்படி நடக்கும் என்ற
தனது பிரபாவத்தைச்சொல்லி இன்னம் ஞானநிச்சயத்தை சொல்லு
கிறார், இன்னிய தியானது என்னுடையது அல்ல. எப்போதும் உள்ள
ப்பிரகாரம் இயற்கையாம், நின்மலமான ஞானதிருஷ்டியைப்பெற்ற
வர்களுக்கு கருத்தாவும் போக்தாவும் இல்லையாம், அஞ்ஞானதிரு
ஷ்டிக்கு இக்கருத்தாவும் போக்தாவுமிகவுமுண்டாயிருப்பர், கன்மவ
சத்தினால் சகலபிராணிகளுக்கும் தங்கள் சங்கற்பத்தினால் பிறக்கும்

வினை வினையானது நசிப்பதாம் இயற்கையாம் யென்றுசொல்லி முனியின்விசாரமின்மையை வெளிப்படுத்து நிமித்தம் காலன் கிஞ்சித்து கோபமாக சொல்லத்துடங்கினார். ஓ மகாமுனியே நீர்செய்யும் அத்தியயனஞ்செய்வதாகிய வேதங்களாற் கொடுக்கப்பெற்ற உம்முடைய ஞானதிருஷ்டியெங்கே; மனோஉரிதியாக இருப்பதெங்கே; உமது மகிமையெங்கே; பெரியோர்கள் ப்ரகாசிக்கின்ற இந்தமார்க்கத்துக்கு அற்பவறிவையுடையராகிய அந்தகரைப்போல நீர் தளர்ச்சியடைவதென்ன உனதுபுத்திரன் மாயையாகிய சங்கற்பத்தின் வசமாய்தான் சிந்திக்கதினால் உண்டான செய்கையை உணராமல் என்பேரில் கோபித்து என்னைச்சபிக்க எண்ணங்கொள்வது உமக்கு [illegible]மோ, மனமே வாக்மர்வாம், வேறின்று மனத்தினது தொழிலே தொழிலாகும், மிகவும் சிவிக்கின்றதினால் சிவனாகும், கிரிகிக்கின்ற நிச்சயத்தினால் புத்தியுமாகும், சினைக்குறிப்பினால் யானென்றென்னு மபிமானத்தால் கொடியவகங்காரமாம், தனதுவேற்றுமை மிகுதியினால் தனித்தமனதே உலகமுமாய், பிரமசங்கற்பமான மனதே சகலமுமாய் விளங்குமென்பதுபோல சுக்கிரன் மனோசங்கற்பத்தாலெடுத்த வடிவங்களை யறிவிக்கத்தொடங்கினார். ஓ மகாமுனியே உமது புத்திரன் நீர் நிருவிகற்பமாகிய சமாதியைப் பொருந்தினகாலத்தில் ஆசையினால் சுக்கிரனெனும் தனது சரீரத்தை இவ்விடத்தில்வைத்து ஆகாயத்தில் விச்சுவாசியென்னும் பெயரையுடைய தேவலோகத்து ஸ்திரீயை மனதிலடைந்தபின்பு சொல்லும் பூமியில் தேசாரண தேசத்திலுள்ள ஒரந்தணனிடத்தில் புத்திரனாகப்பிறந்து அவ்விடம் அவ்வுடலைவிட்டு கோசலகாட்டில் அரசனாகப்பிறந்து விசாலமான காட்டினுள்ளே வேடனாகப்பிறந்து கங்காசலம்பொருந்திய கரையில் அன்னமாய்ப்பிறந்து சொல்லற்கரிய வரசனைபிறகு, சாளுவதேசத்தில் சூரியவம்சத்துக்குவரசனானன். பிறகு மிகுந்த கற்பகால்மவரையில் வித்தியாதரருக்கு அரசனானன் பரிசுத்தவறிவுள்ளவனாய் அவ்விடத்தில் ஒரு தபோமுனிவனுடைய புத்திரனானன். சேற்சண்டைகள் சமுகிற்றுவி தடாகத்திற்குதிக்கின்ற சவ்வீரநாட்டில்பொருந்திய சாமந்தனாகப்பிறந்தான்.

அதன்பிறகு திரிகர்த்தமென்னும் தேசத்தில் சைவசமயத்துக்கு ஆசாரியனானன் வாசனைசூழ்ந்த வேடுவர்பட்டணத்தில் மூங்கிற்காடானன். சிரணமான சிறுகாட்டில் ஒரு மான்பிறப்பாய் அமர்ந்தான், விரிவாகச்சூழ்ந்திருக்கின்ற தாளவனத்தில் வெவ்வியகோபத்தையுடைய மலைப்பாம்பாகப்பிறந்தான். இந்தப்பிரகாரம்கான்கோபு

முதலாகிய வளவில்லாதயோனிகள் தாழ்வாகவும், மேலாகவுமிருக்கின்ற ஜனனங்களை அடைந்து களங்கமுள்ள மனதினால் வாசனையத்தினின்று மெய்மையான கங்காநதியின் பக்கத்தில் ஒப்பற்ற உண்மையான ரிஷிபுத்திரனாய் அசத்தியவடிவமான இந்திரியங்களென்கின்ற ஈனமாகிய சத்துருக்களைக்கெடுத்து வெற்றியையடைந்து நீண்டசடைகள்முதலிய வன்னத்தையும் தரித்து வாசுதேவனென்னு நாமத்தைப்பொருந்தி செய்யாநின்ற தபசை அனேகவருடம் அமைந்திருந்தான் உமது புத்திரனாகிய சுக்கிரன் சுழலாநின்ற சொற்பனத்துக்கொப்பான மனதிலுண்டான மயக்கத்தை அன்பாகப் பார்க்கவேண்டுமையாயின் ஞானதிருஷ்டியினால் பார்ப்பாயென்று வணக்கமாய் காலன்சொன்னதினால் முனிவர்க்கு வெட்கமாய் நாம் நிலையிற்பிரிந்தோமே எங்கிறவிசனம் உண்டாய் காலனை கிருபாநோக்கத்துடன் பார்த்து சொல்லுகிறார்; சர்வஞ்சனாகிய காலனே நீர்நியதிக்கு முதன்மையானவர் நீ ரொருவரே, திரிகாலங்களையும் தெளிவுடனறிவாய் எம்போன்றவர்கள் குழந்தைகளாய் பிரமஞானமானது ஒங்காத இளையோர்களாவர், என்று முனிசொன்னது தவிர காலனுடைய எதார்த்த வடிவத்தையும் தெரிந்துக்கொண்டு ஞானதிருஷ்டியினாலும் மேன்மையான ஞானப்பிரகாசத்தினாலும் ப்ரகாசிக்கப்பட்ட அறிவென்கிற தெளிவுற்றகண்ணாடியால் பிரதிபலித்ததாகிய தனது புத்திரனாகிய சுக்கிரன் உயிர்நீங்கி அவர்பெற்ற மாயையின் விருத்தாந்தங்களை விபரமாய் நொடியளவில் பார்த்ததில் கெங்காதீர்த்தத்திலிருந்தும், மந்தரகிரிபக்கத்தில் தனது சரீரத்தில்வந்து பொருந்திய உண்மையுள்ள பிருகுரிஷி மிகவும் அதிசயித்து மனோசங்கற்பவடிவத்தை தனது யெதார்த்த திருஷ்டியாற் பார்த்து அதிசயித்தார்.

பிருகுமுனிவர் இவ்வித அதிசயத்தை கண்டவுடன் காலன் சுக்கிரனிருக்கும் இடத்தைக் காண்பிக்க புத்திரவாஞ்சையினால் மந்தரமலையின் குகையினின்றும் வெளியில்வந்து தேவநதியைப் பொருந்திய அவ்விடத்தில் வேறான வாசுதேவநாமம் பெற்றிருப்பவனைக் கண்டு களித்தார். இதைக்கண்ட காலனானவர், வாதுவர் பொருந்திய சமாதியைவிட்டு இவர்களைப்பார்த்து வணங்கவும் இம்மூவரும் ஒருவருக்கொருவர் விருப்பமுற்று ஒரு கல்லின்மேல் கூடியவுடன் வாசுதேவனானவர் இவ்விருவரையும் பார்த்து பிரகாசம்பொருந்திய வுங்களுடைய நற்றரிசனபலத்தாலும், களங்கமற்ற தவத்தினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும், நீங்காத குற்றம்பொருந்திய மயக்கம்

நீங்கினேன், இதைப்பார்க்கிலும் எனக்கு அமுதவாரிடையின்பத்தைக்
கொடுக்கத்தக்கது வேறுண்டோ வென்று சொன்னவுடன் மகா
முனியானவர் புத்திரனுக்கு ஞானம்வெளிப்படும் நிமித்தியம் ஞான
திருஷ்டியால் நோக்கி உனக்கு இன்பம்பெருகும், ஞானமடைந்து
குற்றமற்றவருஞானம் நிரக்கடவது என்று அநுக்கிரகித்தவுடன் சுக்
கிரபகவான் தனக்கண்களிரண்டையும் மூடிக்கொண்டு நாசமற்ற
ஞானதிருஷ்டியினால் முன் நடந்தவைகளையெல்லாம் பார்த்தான்.
உடனே ஒரு நிமிஷத்தில் ஜநநங்களனைத்தையும நீங்கினதை ஞான
திருஷ்டியினால் பார்த்தவுடன் அதிசயித்துரைப்பான். பிரகுருதி
யான மிகுந்த மோகமானது மூடிய ஜெகங்களாகிய கோரமாகிய
என்மனதினிடத்தில் இஷ்டமாகவளருவது என்ன அதிசயம். அறிய
வேண்டியவெல்லாம் அறிந்தேன். காணவேண்டியதெல்லாம் கண்
டேன். ஜனனத்தில் வெருகாலஞ்சூழன்ற வெவ்விய துன்பமும் நீங்கி
னேன். நற்பிரயோசனமாகிய வாத்மஞானத்தை யடைந்தேன்.
ஐயனே! நாம் இனிமேற்போய் மந்தரமலையிலிருக்கின்ற என்பு நெ
ருங்கிய சரீரத்தைப் பார்ப்போம் வாருமென்று தன்னுடைய தகப்ப
னையும் காலனையும் அழைத்துக்கொண்டு கருமமே காரணமா
கின்ற சரீரமாகிய வென்புவடிவத்தை இரண்டுகண்களினாலும் பார்
த்து சுகத்தையடையும் பொருட்டு சிந்திக்க எனக்கு யாதொரு
தொழிலும் விருப்பமின்று வெருப்புமின்று, வாசுதேவன் சொல்லி
வாருங்களென்று மூவருமாய் மந்தரகிரிக்கி சுகுனத்தில் வந்துசேர்ந்
தார்கள்.

இவ்விடம் வந்தவுடன் சுக்கிரன் தனது சங்கற்பத்தை நசிப்
பித்து ஞானவடிவமாய் முன்னுள்ள சுக்கிரவடிவ மெடுக்கப் பற்
றின்றி சங்கற்பித்தான். இதைக்கண்ட மூவரும் முதன்மையாகிய
ஜெகத்தினுடைய பிரமாணத்தை தெரிந்து அவ்விடத்தில் முன்பார்
க்கவஜெனனத்தில்பொருந்திய சரீரத்தை புத்திரனாகிய வாசுதேவன்
அளவில்லாத சந்தோஷத்தினால் பார்த்து இந்த வலிமையான முழு
வென்மையாய் நீ பெற்று வளர்த்ததென்று வாசுதேவ சரீரத்திலுள்ள
சுக்கிரன்கேட்டுப் பின்பும் சொல்லுகிறான், எனது பிதாவே பெருதற்
கரிய சுகங்களினால் முன்பு நீர் வளர்த்த சரீரமானது நெருங்கின
துன்பமியாவும் நீக்கி துன்பமிகுந்த ஆசையும், சந்தேகமும், இத
மும் அகிதமுமாகிய அனைத்துமில்லாமல் நிலைபெற்ற வானந்தமாய்
மனமிறந்த நிலையை அல்லாமல் மிகுந்த ஜீவர்களுக்கு சுகமுண்டா
மோ! பேரானந்தானுபவமாகிய சமுத்திரத்தில் முழுகப்பட்ட கள

ங்கமற்ற வியாபக ஞானத்துக்கும் உபசாந்தத்துக்கும், ஞானவான்
கள் துன்ப நீங்கியிருக்கின்ற தனது மேலானவாத்ம நிச்சயத்
துக்கும், ஒப்பாக இத்தனிமையான சரீரமானது சுகத்தையடைந்
திருந்ததால் சங்கற்பநாசத்தால் பிரமசுகமடையலாமென்றது விளங்
கியது என்றான். இவைகளை கேட்டுக்கொண்டிருந்த காலனானவர்
இவ்வார்த்தையையுந் தடுத்து நீர் சொல்லுவது சரியல்ல, இயற்கை
யாயுள்ள இம்மானிடஜெனனம் பெற்றவர்கள். மாயையின் வசமா
காமலிருக்கவேண்டிய, உபாயத்தை மற்றவர்களுக்கு தெளிவிக்க
தான் தெரிந்துக்கொண்டு அவ்வழியிலிருக்கச் செய்வதுதான் ஞானி
களுக்கு உரித்நதாகுமாதலால் நீர் இவ்விடமிருக்கின்ற இந்த சரீரத்
தில் புகுந்து அவுணர்களனைவருக்கும் திருத்தத்தையுடைய ஆசிரி
யக்கிரிகையைச் செய்து நெடுகாலஞ்சென்றபின்பு. நீர் பிரமசுகத்தி
லிருப்பாய் யென்றுசொல்லி இந்தப் பிருகுமுனிக்கும், சுக்கிராச்
சாரியருக்கும் ஆசீர்வாதஞ்செய்து காலனானவர் நின்றவிடத்தில்
மறைந்துபோனார். இவ்விதம் காலனானவர் மறைந்தபிறகு இவ்விரு
வரும் சற்று கிலேசப்பட்டு, பின்பு அவர்கள் அந்த வாசுதேவனெ
ன்று நாமத்தையுடைய நினைவைத்தள்ளி வலியமேன்மையையுடைய
சுக்கிராச்சாரியரானவர் முன்பொருந்திய சரீரத்தில் புகுந்தார்.
இவ்விதமாக இச்சுக்கிராச்சாரியர் பெற்ற சரீரத்தைக்கண்டு ஆனந்
தித்து தன்னிடமிருக்கும் கமண்டலத்திலுள்ள வேதமசாஸ்திர
தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்விக்கநனையவும் நரம்புகளனைத்தும் நயத்
தையடைய பிராணனைந்தரித்தவுடன் பிதாவின்பாதத்தை வணங்கி
பக்கத்தில்நின்றான். இவ்விதம் தனது அருகாமையிலிருக்கும் புத்திர
னைப்பார்த்து ஆசீர்வாதம் செய்கிறார் இதுமுதல் உமக்கு பார்க்கவ
முனியென்னும் நாமத்துடன் காலனானவர் உமக்கு ஆக்கியாபித்த
படி அசுத்த சங்கற்பத்தை நீக்கி அவுணர்களனைவருக்கும் ஆசிரியக்
கிரிகையை நடாத்துவாயென்று ஆசிகூறினார் இவ்விதம் இவர் ஆசி
கூறியவுடன் கேட்கிறார் அசுத்த சங்கற்பத்தை நீக்க ஓர் உபாயம்
கூறுமென்றுகேட்க பிருகுமுனிவர் சொல்லுகிறார். ஆதியில் பிர்ம்மா
விஷ்ணு, ருத்திரர், பூஜித்த க்ஷேத்திரமாகிய திருக்கழுக்குன்றம்
மென்னும் ஸ்தலத்தின் மகத்துவத்தை சொல்லுகிறேன், கவன
மாய் கேட்பாய் யென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

இத்திருக்கழுக்குன்றமானது வேதமாகிய சாஸ்திரங்களெல்
லாம் ஒருதிரளாகக்கூடி கிரிசொரூபமாய் வேதகிரியென்னும் நாமத்
துடன் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் இம்மலையிலுள்ள பச்சிலைவகையுறு

வால் சஞ்சீவிகாற்று வுண்டாக்கிக்கொண்டு பிரஜைகளுக்குள்ள திரேகவியாதியை நிவர்த்திப்பதுடன் மனோவியாதிநீங்க வேதத்திற் சொல்லியபிரகாரம், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்யென்றுள்ள மார்க்க பிரகாரம், விநாயகப்பெருமான். ஸ்தோத்திரம், பாராயணஞ்செய்தபிறகு, திருபுரசுந்தரியை தோத்திரத்துக் கொண்டுவரும்படியானமார்க்கத்தை தெரிவித்தால் இத்தோத்திரத்தினால் மாயைவெல்லக்கூடிய உபாயம் விளங்கும், அவ்விதம் மாயைவிட்டு விலகுமுபாயம் தெரிந்தபிறகு யோகமார்க்கமும் ஞானமார்க்கமும், தெரிவிப்பதில் தனக்கு தானேவிளங்கும் யாவத்துக்கும் தானே ஆதாரமென்றபடி நமது தாய்தந்தையின் குணத்தின் நிலைமையாலே தான் உண்டாவதும் நியமித்தகாலம் தவிர மரணமடைவதும், வியாதியுடனிருப்பதும், வியாதியில்லாதிருப்பதும். அடியில்வரும் பகவத்தோத்திரத்தை வாசிக்கவிளங்குமென்று முதலில் நமது உற்பத்தி ஸ்லோகமும், 2-வது விக்கினேஸ்வரர் ஸ்தோத்திரமும், 3-வது திருபுரசுந்தரி அகவலும் சொல்லியிருப்பதை யாவருக்கும் தெரிவிக்கச்சொன்ன ஆதிநாலை பிருகுமுனி, சுக்கிராச்சாரியருக்கு சொல்லத்தொடங்கினார்.

கற்கடி கதை.

இவ்விதமான வேதமார்க்கத்திலிராமல் அதமமார்க்கத்திலுள்ளவர்கள் படும் கஷ்டமும் இவ்விதமிருந்தவர்கள் அடைந்த சுகமும் சொல்லுகிறேன், இதை கவனிக்கவும் யென்று வாசிட்டத்தில் கற்கடி கதையை சொல்லுகிறார். முன் சொன்னபடி சுக்கிராச்சாரியர் போதித்துவந்த வேதவாக்கியங்களை அனுசரித்து நடவாதவர்களுக்கு கற்கடிகையான இராக்ஷசஸ்திரியானவள்இமயகிரிக்குவடபக்கத்திலிருக்கப்பட்ட இராக்ஷசி பிறைபோன்ற தந் தங்களையும் பெரியவாயையும், மின்போன்றவிழியும் கருத்த பருப்பதத்தையே மகளிருருவமாக கரசரணங்களாகச் செய்ததென்னும்படி சஞ்சரிப்பவள். இடியையொத்த புன்சிரிப்பையுடையவள். ஓடாமற் சுழலுமட்சத்தைப்போல சுழலப்பட்ட கண்களையுடையவள். பெரிதான சரீரத்தைச்சுமக்கின்ற இருதுடையும் பேரீச்சம்மரமென்னும்படி பருமனுடையவள், வராநின்றமுகிலைக்கிள்ளுகின்ற வயிரேயமுறத்துக் கொப்பாக இருக்கப்பட்ட இக்கற்கடிகையானவள் விசாலமான பூமியின்கண்ணுள்ள பிராணிகளனைத்தையும் அகோராத்திரமாகப் பெய்யும் வடவானலம்போல தணியாத உதராக்கினியினால் மனம்நொந்து கடினமாகப்பிரகாசிக்கின்ற சம்புத்தீவில் பார்க்கப்படுகின்ற

பிராணிகளனைத்தையும் சமுத்திரத்தினிடத்தில் விழுகின்றவாறுகளைப்போல புசிக்கில் அற்பாகாரமாக புசித்ததுபோல் சீவன் மெலிவுற்று மழையினால்குளிரும் கானலைப்போல உதராக்கினியுங் கொழுந்தணியும் ஆதலால் இக்கற்கடிகை தன்னுடைய அகோரமான உதராக்கினிதணிய தவஞ்செய்து பிர்மதேவானுக்கிரஹத்தினால் பெற்றுக்கொள்ளுவோமென்று குகைகளிறைந்த விமயமலைக்குப்போய் ஸ்நானஞ்செய்து ஒருபாதம் பூமியிற்பட நின்று துவாரம்பொருந்திய கண்ணினால் ஆகாயமத்தியில் ப்ரகாசிக்கின்றசூரியனை பகலில் நேரேபார்த்து இரவில் சந்திரனையும் கூசாமற் பார்த்துக்கொண்டு வருத்தமுற்று நின்று மேலான தவத்தினால் அனேககாலம் நடத்த திருத்தமாகிய தாமரையிலையில் வசிக்கின்ற பிர்மன் பிரத்தியக்ஷமானார். நிறைமையுடையப்ராயினும் அறியதவத்தினால் அடையக்கூடாத வஸ்துக்களுண்டோ! என்பதற்கு திருஷ்டாந்தமாக தாயுமானவர் சொல்லிய வாக்கியத்தில்,

காகமானதுகோடிநின்றாலுமொரு
  கல்லின்முன் னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
  கருணைப்பிரவாகவருளைத்
தாகமாகநாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
  தமியனேற்கருட்டாகமோ
சற்றாமிலையென்பதுவும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
  சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள்
  சேராமலியோசமார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென்
  சிந்தைக்கும்வெகுதூரநா
னேகமாய்நின்றே டிருக்குநாளெந்தநா
  ளிந்தநாளின் முற்றுறுதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
  யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

இதுபோல தாமரையுடையவர் இவள்முன் பிரத்தியக்ஷமானவுடன் இதைச் சிந்திக்கிறாள். தாவுகின்ற பசிதணியும்பொருட்டு அற்பமான வஸ்துவாக ஒருபிருள்ள ஊசிவடிவமானால் உலகத்திலுள்ளவர்களுடைய சரீரங்களில்நுழைந்து பொருந்திய உணவுகளைவேண்டுமானவைகளை புசிக்கலாமென்று எண்ணுவதைதெரிந்துக் கொண்டு

உனக்கென்னவரம் வேண்டுமென்று கேட்ட பிர்மனிடத்தில் கற்கடிகைசொல்லத்தொடங்கினள். ஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்ற அடியார்களுக்குச் சகாயமான ஆண்டவரே. அடியாள் ஜீவருசியாக வேண்டுமென்று கேட்க பிர்மன் ஆக்கியாபிக்கிறார். நீ யென்னும் அகஸ்திரத்தை முகற்கண்ணுள்ளதான ஜீவருசியாக சரீரமெடுத்துக் கொண்டு துற்கீர்த்தியுள்ளவர்களும், மூடர்களும, துஷ்டர்களும், அசுத்தமானவிடத்திலிருப்பவர்களும், மமதையினால் விரும்பக்கூடாத ஆற்புசிப்பைப்புசிப்பவர்களும், (தமதுகுலாச்சார தர்மவிதியிலுள்ளவைகளுக்கு அன்னியமான புசிப்பு புசிப்பவரென்பதும்) தன்னுடைய பத்தினியல்லாமல் இதராளுடையபத்தினியை யிச்சிப்பது, ஒருவருடையபொருளை அக்கிரமமாகக்கைக்கொள்ளுவது, மஹான்களிடத்தில் உள்ள உண்மையைக் கண்டுகொள்ளாமலே நிர்வாகத்துக்கும் இல்லரத்துக்கும் வேதரகசியம் ஒன்று என்றதான தர்மசிந்தனையில்லாமல் அவாளை தூஷித்து ஒருவர் செய்யும் உபகாரத்தை தடுப்பதும் யாவத்து மதத்திற்கும் கடவுள் ஒன்றென்று எண்ணாமல் தானே ஜெனித்த மதம்விட்டு வேறு மதம் புகுதலும் இரந்தபடியே மதத்வேஷம் செய்துக்கொண்டுதான் இன்னான்என்கிற உண்மை ஞானம் தெரியாததான குற்றங்களுடைய கீழ்மக்களாகிய சரீரத்தில் பிராணவாயுவோடுங்கலந்து இவர்களுடைய உதிரக்கினி மாமிசத்தை புசிக்கக்கடவாய், ஆனால் சான்றோரிடத்தில் நீ சென்றால் நாம் நியமித்தசிகிச்சையாக என்னுடைய நாமமந்திரத்தையும். மலைமருந்தையும் அநுஷ்டிப்பவர்களை கொலைசெய்யாதிருப்பாய் என்று பிர்மன்சொல்லி மறைந்தளவில இக்கற்கடிகை ஜீவருசியுருவமெடுத்து மூர்க்கரும் மனதிலச்சமிகுந்தவரும், நசிக்கும்வண்ணம் இவாளுடைய பிராணவாயுமூலமாய் பிரவேசித்துக்கொண்டு வாதரூபமாகிய பூமியிலும் ஆகாயத்திலுமுள்ள பலஜீவர்களின் உள்ளேபிரவேசித்து அவாள் வாணாளைத்தையும் ஜீவருசி வாதருசியென்னுமிரண்டுவடிவமாய் வெகுகாலம்புசித்தபின்பு தளர்ந்த மனதையுடையவளாய் வீணாகவேசுழன்றுலைந்து ரூசியுமாய்த்தேய்ந்து போகும்படி அவாவானது நம்மைக்கெடுத்தது சைசையென்று மயங்கினள். இதுயெவ்விதமிருக்கிறதென்றால், மிகுந்தது கெடும்என்னும் வாக்கியப்படி, மிகவுமனுபவித்த புசிப்பிற்கைப்புண்டானது போலாம். யென்பதுபோல் இவள்மனதில் உதித்து நிஷ்காமதவம் செய்யவெத்தனித்து போகிறாள். கொடியமனதுடன் வீணாக அநேகவுயிர்களைப் புசித்தோம். ஆகையால் இனிநாம் இவ்வினையை நீக்க இமயபர்வத

சாரலில் போய் நிர்விகற்பசமாதியிலிருந்து ஒரு சங்கற்பமுமில்லாமல் சலனத்தைநீக்கி புசிப்பின்றி ஒன்றுபட்டால் சகலவினைகளையும் நீக்கலாம் என்றுகருதி தீமையைநீக்கி மனது தெளிவடைய பிர்மத்தியானம் தனதிடமாகப் பொருந்தவும் இச்சகத்தை நிந்தித்து ராகத்துவேடமில்லாதவளாய் அனேககாலம் தவத்திலிருக்க பிர்மாவானவர் பிரத்தியக்ஷமாகி ஓர் உண்மையை உபதேசிக்கத்தொடங்கினார்.

ஓ ஜீவருசியாகிய கற்கடிகையே! நீ ஜீவன்முத்தியையடைந்தாய் மனந்தெளிந்தாய் பழயவிராக்ஷதிவடிவமாய் பூமியில் பிரவேசிக்கவேண்டியதிருக்கிற பிரார்த்தபத்தை நிவர்த்தித்து நீ சாக்ஷாத்காரமடைவாய் யென்று சொன்னளவில் இவளுக்கு அதிக துக்கம்வந்து நான் அனேககாலம் செய்த தவமெல்லாம் வீணாகிறதே! மறுபடியும் பழைய உருவமெடுத்தால் என்னுடைய உதிரக்கினிக்கி தக்கபுசிப்பு எவ்விதம்கிடைக்கும் அப்புசிப்புதேடுவதால் மென்மேலும் பாபம் உண்டாகுமே ஒழிய நான் ஒரு சங்கற்பமுமில்லாமல் சலனத்தை நீக்குவது எவ்விதம்என்று கேட்டளவில், பிர்மன் சொல்லுகிறார், நீகற்கடிகை சரீரத்தை விட்டுவேறு ஜீவருசிசரீரமெடுத்ததால் ஓர்பிர்மரகசியமுளது; அதைச்சொல்லுகிறேன் கவனத்துடன் முழுமனதாய் கேட்பாயாக, நானென்னும் தன்மைசகத்தின் கண்ணுள்ளபரியந்தம்சரீரத்துக்குண்டானசுபாவம்இயற்கையாகமுன்சொன்னசுக்கிரன்கதையில் சங்கற்பமேஜெகத்சிரிஷ்டியென்பதை யனுசரித்து நீ ஆதியில் சங்கற்பித்ததை அனுபவித்ததைப் பூர்த்திபெற்ற பிரகு சலனத்தை நிக்கிரகித்து நித்தியானந்த சுகத்தைப்பெறலாம் ஆனால்பிரார்த்தகர்மத்தினால் பெற்றசரீரம்பூர்த்திபெறும் வரையில் நூதனசங்கற்பமில்லாமல் வெகுஜாக்கிரதையாயிருக்க தான் சாதுசங்கப்பழக்கம் விடாதிருக்க வேண்டும்அவ்விதமிருமல் சுக்கிரன் தனதுதந்தை நிஷ்டையிலிருந்து விழிப்பதற்குள் எவ்வளவு ஜென்மம்எடுத்தார் என்பதை அனுசரித்து நடப்பது தான் முழுநம்பிக்கைஇந்த வேதரகசியத்தைபெற்றவர்கள் தான் மஹான்யென்றும்பற்றியும் பற்றில்லாதவர்களென்றும் சொல்லுவதற்கு திருஷ்டாந்தமாக (இல்லறமல்லது நல்லறமன்று) என்னும் வாக்கியத்துக்கு ஞானார்த்தமாக

மனத்தகத்தழுக்கறுத மவுனயோகஞானிகள்
வனத்தகத்திருக்கினு மனத்தகத்தழுக்கறார்
மனத்தகத்தழுக்கறுத்த மௌனயோகஞானிகள்
மூலைத்தடத்திருக்கினும் பிறப்பறுத்திருப்பரே.

இடம்படமெய்ஞ்ஞானங் கற்பினுமென்று
மடங்காதாரென்று மடங்காதார்—தடங்கண்ணாய்
உப்பொடுநெய்பா றயிர்காயம்பெய்தடினுங்
கைப்பறுபேய்ச் சுரையின்காய்.

மாசுபடினுமணிதன்சீர் குன்றுதாம்
பூசிக்கொளினு மிரும்பின்கண்—மாசொட்டும்
பாசந்துளிட்டுவிளக்கினும் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டிவிடும்.

ஆகையால் நீ துக்கிப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. பிராத்தகர்ம சேடத்தை ஞானிகள் துக்கமாயும் சுகமாயும் எண்ணுமலிருந்து வாழ்நாட்களை (சான்றோரினத்திரு) என்னும் வாக்கியத்தை அநுசரித்து தங்களுக்கு எவ்வித துன்பம் வந்தாலும் மனம் சலியாமல் பிரார்த்தகர்மத்தை அனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்கிற திடச்சித்தம் கொண்டு விதியைமதியால்வென்ற மார்க்கண்டேயர், பிரகலாத ஆழ்வார் சரித்திரத்தால் யாவத்துக்கும் தானே ஆதாரமாக விளங்குவதை ஆசான் மூலியமாக தெரிந்துக்கொண்டு மனந் தடுமாறேல் என்பதுபோல நீதிடச்சித்தமாய் உன்னுடைய பிராத்தசேடத்தை பிர்மாவானவர் கழிக்கும் வரையில் ஜாக்கிறதையாய் யிருவென்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தார்.

இதுகளைக் கேட்ட கற்கடிகைக்கு திடச்சித்தம் உண்டாய் பழையவுருவத்தை யெடுத்துக்கொண்டு பிர்மனுபதேசப் பிரகாரம் மூடர் சரீரத்தை அமுதாகப் புசிப்பேனென்று இமையமலையின் சாரலிற்சென்று வெற்றிமிகுந்த வேடர்களின் நாடடைந்து அதிலுள்ள கானகத்தில் வசிக்குங்காலத்தில் நீதியுள்ள வமைச்சனோடும் அவ்விடத்தோர் அரசன் சோமசூரியாக்கினிக ளொன்றாக வந்தடைந்தாலும் அவைகளிலொளி மழுங்கத்தகுந்த மிகுந்த விருட்டினால் மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற விராத்திரியில் பயப்படாத வரசமந்திரிகள் பிசாசங்கண்முதற் துஷ்டரை பரிசோதித்துவரவும் வந்துக்கொண்டிருப்பவர்களை இக்கற்கடிகையானவள். பார்த்து ஆலோசிக்கிறாள் இவர்கள் இகத்திலும்,பரத்திலும் மற்றெவ்விடத்தும்துன்பமடையக் கூடியமூடராயிருந்தால் நமது உதராக்கினிக்கி புசிப்பாவார்கள். அல்லது தெளிந்தவறிஞர்கள் மெய்யான மிருதகீர்த்தியையுடையரீண்ட வாயுளெல்லாம் பிரிக்கக்கூடாத சுகத்தை பொரிந்தினவர்கள் யாவரும் வணக்கத்தக்கவர்களாவர், குறைவில்லாத தன தயிரைக்காட்டி

னும் இனிமையாயுள்ளவர்களாதலால் அக்குணவான்களுக்குத் துன்பம்வருமாயின் பயப்படாதேயென்று பிராணனையாவது கொடுத்து இரக்ஷிக்கத்தக்கவராவர், தங்களிடத்திலன்பை யுடையவர்களுக்கு வணக்கமாக யமனையும்முறைபடுத்தும் சுவபாவமுமாக. இப்பூமியில் இரக்ஷிக்கவருகின்ற பூரணசந்திரனைப்போல அடுத்தவர்கள் மனதை சந்துக்கள் சுகிக்கச்செய்வார்கள். சாரர்தவர்களே மிகவு மிழிவுபட்டு மரித்தவராம் சாராதவர்களே மோக்ஷமுதலிய ப்ரயோசனத்தைப் பெறார். ஆதலால் நாம் இவர்களை பரிசோதிக்க வேணுமென்று இவர்கள் அருகாமையில்வந்து கெம்பீரமான கேள்விகளை கேட்கத்தொடங்கினாள். நீர் ளார் மேலானவர்களைப் போலுமிருக்கின்றீர். தீமையையுடையவர்களைப்போலு மிருக்கின்றீர். நான்கேட்கும் கேள்விகளுக்கு உத்திரம் சொல்லாவிட்டால் மாயையென்கிற வெவ்வியவிருண்டகல்லின் கீழ்விளங்கி நசுக்கின்ற கூட்டமாகிய கிருமிக்கொப்பாக்கி எனது உதராக்கினிக்கி இரையாக்கிக் கொள்ளுவேனென்று சொன்னவுடன் இராசன் சொல்லுகிறான், நீ யார் எவ்விடத்திலிருக்கின்றாய் இப்போது நீ சொல்லியயாவும் குஞ்சரியின் சத்தத்தைப்போல அழகாகக்கேட்டோம் என்றவுடன் சபாஷ் இரக்ஷி நன்றாயிருக்கின்றது என்று இராஜன் எதிரில்வந்து நக்ஷத்தமாத்திரத்தில் கொடிய தந்தப்பிரகாசத்தினால் அவளது வடிவத்தைப்ரத்தியக்ஷமாகப்பார்த்து எவ்வளவும் பயப்படாமல் மைநாகம்போல வாயைத்திறந்து வீணாக நீ வருத்தப்படாதே என்று இராஜன் எமது வீரக்காற்றானது மசகம்போல உன்னை தள்ளிவிடும். அடைகின்ற ப்ரயோஜனத்துக்கு முயற்சியாதவர்கள் இல்லையென்று சொல்லியபோதும் அற்பகாரியத்தில் அற்பமானவர்கள் துரிதப்படுவார்கள். சொச்சமானது விளங்க நட்பவரிவினால் விஸ்தாரந்தியடைந்தஞானவான்கள் கனகமயமான காரியத்தைச்செய்வார்கள்.

அதுபோல் என்னை மிரட்டாதே உன்னுடைய வரலாறைச் சொல் எங்கள் சமீபத்தில்வந்து ஆசையினால் யாசித்தவர்கள் இச்சித்ததை கனவிலும் கொடுப்போமென்று சொன்னவுடன் கற்கடிகை இவர்கள் ஞானமும், வித்தையும், வல்லமையும், சாந்தமுமாகிய யிவைகளில் மட்டில்லாதவர்களென்று உத்தேசித்து இனிமையான வார்த்தையாக வசனத்தினாலும், வதனத்தினாலும், விழிகளினாலும், வேறுபடாமல் மேலானவர்களுடைய களங்கமற்ற மனமானதுமிகவுமுயர்ந்திருக்கும் இக்குணங்களிவர்களிடத்திலுள்ளதாயென்ற அபிப்பிராயத்தை தெரியலாமென்று யோசிக்கிறாள், இவர்களுக்குட்ய உண்

மை அறிவதற்கு தீர்க்க ஆலோசிப்போம். ஏனென்றால் மஹான்களேயானாலும் செல்வம்போலவரில் ஐயந்தீராதவர்கள் கீழ்மக்களாவர். காடானமுறையினால் தான் அறிவோமென்று உன்னி நீங்களார்? கூறுமென்று கற்கடிகை கேட்டவுடன் மந்திரி சொல்லத் தொடங்கினார்.

நாம் வேடருக்கெல்லாம் இக்ஷகமையுள்ளவன், அரசன் மந்திரிநானாகும். இராக்காலத்தில் எவ்விடத்தாய்பார்த்து உனக்கொப்பான துஷ்டர்களை ஆராய்ந்து அலைக்கவும் பிராணனையடக்கவும், சிஷ்டர்களுடைய பிராணனை இரக்ஷிக்கவும் வந்திருக்கிறோம், இவிடம் நாங்கள் இதுகாரணமாகத்தான் வந்ததுஎன்று சொல்ல, திரும்பிவந்த விராக்ஷிசொல்லுகிறாள். துஷ்டமந்திரியினால் நல்லவரசனுந் தீயவரசனாகிறான், பொல்லாங்கில்லாத பரிசுத்தமான மந்திரியினால் தீயவரசனும் நல்லவரசனாவான், என்பதைப்போல நீதியுள்ளவரசரால் மந்திரிகளும் அப்படியேயிருப்பார். ஆதலினால் நல்விவேகமுள்ள மந்திரிகளும் அப்படியே, ஆதலால் இவ்விருவருடைய குணமும் ஒன்றாகப்பொருந்தியே சாதாரணமாயிருக்கும். மேலும் அரசனெப்படியோ அதுபோல் குடியானவருமிருப்பார்கள். ப்ரவத்துவ பெருமையும்நல்லசமதிரஷ்டியும் ஞானசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்தவர்களுக்கே பொருந்தும், அந்தஞானநூலை கல்லாதவர்களென்றால்இராசமந்திரிகளென்பவர்கள் பொய்யராவர்கள் இத்தன்மையானஞானநூலின் அப்பியாசம் இல்லாவிடில் எனக்குணவாக எவ்வனத்தின் தன்மைகளை இப்போதேயிழந்துவிடுவீர்களென்று கற்கடிகைசொல்லி இப்போது நீங்கள் கேசரியென்கிற என்னுடைய கேள்வியாகிய கூண்டிலிருக்கசெய்கிறேன், உங்களறிவெனும் திரவுகோலால் அக்கூண்டின்வாயிலை நீங்கள் திறந்துக்கொண்டால் பிராணனோடுஞ் சீவிப்பீர்களென்று ராக்ஷிசொல்ல இவ்வரசன் கேட்கிறார். இப்போதுசொன்ன கேள்வியைப் பிரித்து சொல்வாயென்று கேட்டவுடன் ராக்ஷி நல்லவமுத வருஷங்களைப் போல சொல்லுகிறாள். இதைவாசிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் முழுமனதுடன் கவனித்தால் வசிஷ்டர் இராமமூர்த்திக்கு உபதேசித்த இவ்வாக்கியங்களால் முதன்மையை ஐயமின்றி உணர்த்துவதுபோல யாவரும், உணறலாம என்கிற நம்பிக்கைகொண்டவர்களுக்கு இகத்திலும்பரத்திலும் வேற்றுமையில்லாத சுகத்தை பெறுவார்களென்று நம்பிக்கையை (நன்மைக்கடைப்பிடி) என்னும் வாக்கியத்தை அநுசரித்தால் விளங்கும் என, இந்நூலாசிரியர்கருத்து. என்று இராக்ஷிகேட்ட கேள்வியை விவரித்து சொல்

லத்தொடங்கினார். பாவியசமுத்திரத்தில் புற்புதத்தைப்போல ஒன்றான வெந்தஉணவுக்குள் அளவிறந்த அண்டபந்திகள்நாநாவாகியும், உற்பத்திஸ்திதிலயமும். ஆகாயமத்தியும்ஆகாயமல்லாத் தெதுவரையறவுள்ள தாம்பிருந்தும்இல்லாததெது சஞ்சரித்தும் சஞ்சரியாதெது காரணமிற்காததாகியும் நிற்கின்றதெது,சித்தாகியும் கல்லானதெது, ஆகாயத்தில்.. சித்திர மெழுதுகின்ற தெது, விதையினிடத்தில் விருக்ஷங்களைப்போல குறையில்லாத எந்த வணுவில் விகாரமாசகங்களியாவு மிருக்கின்றது, எதினிடத்தும் விரிவான சமுத்திரத்திலுண்டான அலைநுரைகளைப் போல ஒருவஸ்துவும் வேறுபடாமல் நிறைந்தசலத்தைச்சும் குறைவற்ற நெகிழ்ச்சியையும்போல உண்டாகி இரண்டும் இங்கு ஒன்றாயிருக்கும், என்று இக்கேள்விகளை கேட்டு இதன் உண்மையைத் தாங்கள் சொல்லாவிடில் எனது எரிந்த உதராக்கினிக்கு ஆகாரமாவீர்கள், தெரிவிப்பீர்களேயானால் வாசனை பொருந்திய எனது கூந்தலின்மேல் எக்காலத்திலுமிருக்கின்ற மணமுள்ள புஷ்பமாவீர்களென்று சொன்னவுடன் மந்திரி முதலானவர்கள் இவளுடைய வல்லமைக்கு ஆச்சரியித்து இராக்ஷியாயிருந்தும் பிரமக்கியானம் இவளுக்கு உதித்திருக்கிறது, ஆகையால் இவளுடைய கேள்விவலையில் நாம் சிக்கிக்கொள்ளாதிருக்க (மாற்றானுக்கிடங்கொடேல்) என்ற வாக்கியத்தின் ஞானார்த்தம்போல மாயையின் வசம்சிக்கி சங்கற்பத்துக்கு யேதுவாய் எமனுக்கு தன்னுடைய உடலைக் கொடாமலிருக்க (மிகபடச்சொல்லேல்) என்பதுபோல கேட்டகேள்விகளுக்கு, உசிதமானவிடை சொல்லினதாவது,

இராக்ஷஸி கேட்டகேள்வியில்
முதற்சங்கைக்குப், பதின்மூன்றுஞ் சங்கைக்குப், உத்திரம் கூறியது.

அமைச்சன்முன்பு சொல்லுவான், களங்கமற்ற பிரம வஸ்துவை நீபகுத்துக்கூறினாய், அஃதியாதெனில் மனமுதலிய ஆறிந்திரியங்களினாலும் எட்டுதற்கரிய தன்மையினால் முடிவில்லாத ஞானமாத்திர மாகியும், ஆகாயத்திலும் நுட்பமாகியும், பரமாணுவுக்கொப்பாகவுமிருக்கும் அந்தவணுவுக்குள் முந்தின பிரமாண்டங்களனைத்தும் உண்டாகி வளர்ந்துநசிக்கும் என்பதாவது, அணுவுக்கணுவாயேகமாயிருக்கின்ற பிரமமேயண்டகோடிகளாகத்தோற்றுமென்பதாம். இவ்விதம் தோற்றப்பட்ட விலாசமுள்ள அந்தப் பிரஞ்சத்திற்கு புறம்பில்லாதபடியினால் ஆகாயமாம். கேவலஞானமாக

விருத்தலின் விரிந்தபூதகாயமன்றும். இப்படியென்று சுட்டியறிதற்கரிய தன்மையினால் ஸ்திரமாகவில்லாததாம், சத்தாயிருத்தலால் உள்ளதாகச்சொல்லப்படும். சுவச்சமாக ப்ரகாசித்தலினால் ஞானமாகும், அறியுந்தன்மையில்லாத கிமித்தியத்தினால் சடமாகிய கல்லைப்போலுமாம், என்ற இவ்வாறு உத்தரத்தினாலும் பிரமஸ்வரூபமெல்லாமாகவு மல்லவுமாயுமிருக்கின்ற தன்மையைவிளங்கினதாம் என்று பின்னைந்து சங்கைக் குத்தரங்கூறல். ஆகவுஞ்சொச்சமாகியும் தானாகியுமிருக்கின்ற சிதாகாயத்தில் உலகபந்திகளாகிய சித்திரத்தைத் தானே எழுதும் நீங்காத சகங்களைத்தும் தனது ப்ரகாசமானபடியினால் அவ்வவ்வஸ்துவுக்கு அன்னியமென்பதில்லை, நீ நானென்கிற உலகவேற்றுமை யுருவங்களும் இருக்கின்ற அர்த்தினுருவமாய் எப்போதும் பிரியாததாம். நாநாவாகிய வஸ்துக்களின் சம்மந்தத்தினால் சஞ்சரித்ததாம். சஞ்சரித்த இப்பிர்மம்தவிர வேறுஸ்தானமின்மையின் சஞ்சரியாததாம் என்பீது பிரஞ்சத்தைத் தானாக உண்டாக்கித் தானாக விளங்கித் தானது வென்று மிருமையின்றித் தன்மயமாய் விளங்குகின்ற வத்துவத்தைத் தெரிவித்ததாக சொல்லியதற்கு ஒற்றுமையாக,

நினையுநினைவுநினையன் றிலைநினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுத னின்னையல்லாவிளைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துன்னைச் சார்ந்தோர்களுள்ளச்—செந்தாமரையா
மனையும்பொன்மன்றமு நின்றுடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே.

இதன் பின்பிரண்டு சங்கைக்குத்தரவு கூறத்தொடங்கினர். தான் பொருந்துவதற்கு வேறோரிட மில்லாதபடியால் நிற்கவில்லையாம். சதாகாலமும் சகல பொருள்களிடத்துஞ் சத்தாமாத்திரமாய் யிருக்கின்றதினால் நிற்கின்றதென்று அரசனதருகிலுறையும் நல்லறிவுள்ளமந்திரிசொல்ல சுற்கடியானவள்கேட்டு மிகவுமதிசயித்து அதற்குப்பின் இராசாவே உனதறிவை சொல்லென்று கேட்க அவ்வரசனுங்கூறுவான் சகமானது இன்றென்கிற உரிதியே அகண்டாகாரவஸ்துவுண்டென்னும் உறுதியாம் என்னும் தாத்பரியமாவது ப்ரமனு, சத்தாயு மசத்தாயுமிருக்கின்ற பூரணஸ்வரூபத்தை விளக்கிப் பதினைந்து சங்கைக்கு மொருமையாகப் பதினைந்துத்தரத்தில் சொல்ல, அஃதன்றி யரசனுருத்தரத்திற் பிரமநிச்சயத்தை விளங்கிச் சொல்லி, பிறரும் பிரமத்தின் தன்மையை மேலுஞ் சொல்லக் கேட்பாய்; மனதினால் சங்கற்பவிகற்பங்களனைத்தையும் மைவிடுகே

பிரமத்தை கைவசப்படுத்துவதாம், திருத்தமாகில் தனது சங்கற்பமுதித் தொடங்குதலே சகமுற்பத்திலயமாம் ஒன்றாகிய வேதாந்தங்களின்து சர்வார்த்தங்கள் பொருந்திய மகா வாக்கியத்தினிடமாம், அச்சுருதிவாக்கியத்துக் கந்தரங்கமான வனுபூதியாகையால் புறம்புமாம், வடிவமாக விளங்குகின்ற சத்த சந்திரண்டுக்கும் மத்தியுமாம், அந்த விரண்டினது ஸ்வரூபமும் இதுவேயாம், ஆதலால் தாவரசங்கமான சகங்களெல்லாம் மனோசங்கற்பத்தினால் தானியற்லீலையாம், உலகமாயிருந்தும் பழமையான ஏகத்துவத்தில் பிரிவற்றதாயிருக்கின்ற பரிபூரண ஞான மாத்திரமாய் விளங்குகின்ற பிரமவஸ்துவையே யுரைத்தாய், விராகமனதையுடையவர்கள் உணர்கின்ற பிரமஸ்வரூபமேயாது வென்று, அரசன்கேட்க அரக்கியானவள் மனதிற்களிகித்து கலந்தவமுதமழையை வருஷிக்க சகலமும் குளிர்ச்சியடைந்த தன்மையைப்போல, மிகவு மகிழ்ந்தாளென்றால், தான்கேட்ட பதினைந்து சங்கையின் உத்திரத்தை ஒருமைப்படுத்த ஆத்மலீலாவுல்லாசத்தால். விலாசங்களுண்டென்பதைவிளங்கியபிரகுநாணமுற்று சொல்லுகிறாள் இவர்களைப் பார்த்து, (மூத்தோர்சொல் வார்த்தையமுர்தம்) என்ற வாக்கியத்துக்கு ஞானர்த்தமானதை ஒத்த பிர்ம்மத்துக்கு, இளமையுமூப்புமில்லாதிருப்பதால், சங்கையையுள்ளவர்கள் இளமையர். சங்கையற்றவர்கள். மூத்தோருகபாவித்து அவாளுடைய தெரிசனையை அந்தக்கர்ணசுத்தியோடு செய்யும்போது, ஸ்காந்தம் ஊசியைகிரிகிப்பதுபோல இவர்களுடையவார்த்தையமுர்தம் போல இவ்வெளியோனைத் தன்வசம் கிரிகித்து, மூத்தோனாக்கி விடுகிறது. ஆதலால்தான் உடம்பினைப்பெற்ற பயனாவதெல்லாம், உடம்பினிலுதித்த மனைக்காண் என்னும் வாக்கியம் போல தாங்கள் உத்தமனர்களாதலால் உங்களுடைய பெருமை என்னால் சொல்லமுடியுமோ வென்று,சிறிது சொல்லுகிறேன் என்று இவாளுடைய புகழைச் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

தங்களுடைய தெரிசனபலனால் நான் மூத்திப்பெற்றதுபோல, அதிசயமாகியும், கெடாததாகியும் சின்மாத்திரமே யாகியும், உதயமும், அஸ்தமனமும், இல்லாத ஞானசூரியனுக் கொப்பாகியுமிருக்கின்ற அழகுமிகுந்த அறிவையுடையவர்களுக் கொப்பான சத்துகளுடைய அழகிய பாதங்களை கிரீடமாக சகலரும் தரித்தார்களல்லவா? முத்தியுலகத்தை யாளாநின்ற அரசர்களாகிய ஆத்துமஞானிகளைக் கூடினால் சேர்வுண்டாகுமோ? ஆத்மலாபத்தைப்போல வார

நின்ற வுங்களுக்கு இவ்விடத்திலெல்லாங் கிடைத்திருந்தாலும்,யானியற்றுமுபகாரத்தை [illegible]தென்று தெரியாமல் வருத்தமடைகிறேன் என்றாள். இதற்கு இராசா மந்திரியும் சொல்லுகிறார்கள். ஜீவகாருண்யமே கைம்மாறெனக் கொண்டாடினார்கள். தனுசையுடைய இராக்ஷதவமிசமென்கின்ற நீசப்படிவந்தத்தில் நெருங்கிய நிமாங்களிக்கு ஒப்பானவளே உலகத்தின் கண்ணோருயிரையும் கொல்லாமல். கோன்பென்பது கொன்றுதின்னாமை"யென்னும் ஞானார்த்தம் போல இருப்பாயென்றும், இதன்பொருளை ஆசான்மூலியமாய் தெரிந்துக்கொள்வாயென்றும், சொல்ல, அப்படியே கொலைசெய்வதை விட்டேனென்று இராக்ஷதி சொல்லவும், இராஜன் சொல்லுகிறார்.

உனக்கு அளவற்ற மாமிசாகாரம்கொள்ளவேண்டியதாகிய பசிக்கு வேறெவ்விதமாய் செய்யுந்தன்மையென்ன கூறென்றுகேட்டார். நான் முன்னாளில் நிர்விகற்ப சமாதியிலிருந்து எனது உதராக்கினியைக்கெடுத்தேன். அவ்வண்ணமேஇப்போதும் சமாதியிலிருப்பேன் அப்போதுதெளிவாகிய அமுததாரையினால்வேண்டியகாலமட்டும், ஜீவன்முத்தியிலிருப்பேன் அதற்குப்பின் விதேகமுத்தியை அடைவேன் அகத்தில் பூரணஞானத்தையுடைய நான் ஒருயிரையும்வதையேன் இது சத்தியமென்று சொல்லினாள் இதற்கு இராஜன்சொல்லுகிறான். உன்னால் நாங்கள் பெறுதற்கரிய விசேடத்தை எளிதாகப் பெற்றோம். நீ யெங்கள் குலப்பெண்ணாகயிருக்கிறாய்என்று அரசன் சொன்ன இரகசியமாவது, (சான்றோரினத்திரு) என்றுள்ளவாக்கியத்தினால் சாதியிரண்டொழிய வேறில்லை. என்பதான,

மனமெனுமகந்தைநீக்கி மாற்றிலாவின்பவீட்டிற்
சினமதைகழித்துமேலாந் தேசிகனருளைப்பெற்று
அனலதாங்கானலேற்றி யடைபொருளிதுவேயென்று
தனையகன்றிருப்பரெல்லாந் தரணியில் மேல்வராமே.

என்பதை அனுசரித்து இவளுடைய சரீரம் இராக்ஷச அம்சமானாலும் இவளுள்ளிருக்கும் ஈசன் ஒன்றென்பதான ஞான உதையமான எவ்வுயிரையும் காக்க ஈசன் ஒன்றுளன் என்னும், உண்மை ஞானம்பெற்று யாவத்து ஜீவகோடியும் ஈஸ்வர அம்சமென்றதாக எண்ணம் உதித்தவளாதலால், இவளுக்கு மற்றுமுள்ள வேதரகசியமாகியதை ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி அர்ச்சுனனுக்கு உபதேசித்த பகவத்கீதையை பொத்த,

அவனேபரமு மவனேகுருவு
மவனே யகிலமனைத்தும்—ம[illegible]ன்றன்
மானவரேசொன்னவரோ [illegible]நீயெனக்கு
நானவனாய் நிற்பதெந்தநாள்.

ஓ! இராக்ஷதியே பிரமரகசியம் இவ்விதமிருப்பதும் தவிர நீ சிவரூபியாய் யிருந்து ப்ரம்மாவை தவம்செய்த காலத்து சங்கல்பம் உள்ளபரியந்தமும் பிறத்தற்மசேடம் நீங்கும் பரியந்தம் இவ்விராக்ஷசசரீரம் விடாதென்பீதை,மாயையால் மருதனுற்றாய் போலுமிருக்கிறது, மேலும் நோன்பென்பது கொன்று தின்னாமையை ஆசான்மூலியமாய்கேள்,என்பதையும் கவனித்து சரீரத்துக்குத்தக்க உணவு கொள்ளவேண்டியதை பற்றின்றிபுசித்து, பிராரத்தகர்மம் விடும்பரியந்தம் சங்கல்பமின்றி வாழ்நாட்களைகழிக்க வேண்டியதற்கு ஓர் உபாயம் கூறுகிறேன். அதாவது நீ இப்போது இந்த ஆரணியத்தில் வரப்பட்டவரை ஞானார்த்தம் கேட்டு அதற்குச் சரியானபதில் உத்திரம் சொல்லாதவர்களை பொசிப்பதென்கிற எண்ணத்தால் பதில் சொல்லாதவர்கள் தீயவரென்று யெண்ணக்கூடாது. ஏனென்றால் தாயுமானவர் சொன்ன கல்லாதவர்களே நல்லவர்கள் என்ற,

கல்லாதபேர்களே நல்லவர்களல்லவர்கள்
    கற்றுமறி வில்லாதவென்
கர்மத்தையென்சொல்கேன் மதியையென்சொல்லுகேன்
    கைவல்யஞானநீதி
நல்லோருரைக்கிலோ கர்மமுக்கியமென்று
    நாட்டுவேன் கர்மமொருவ
னுட்டினாலோபழய ஞானமுக்கியமென்று
    நவிலுவேன் வடமொழியிலே
வல்லாநொருத்தன் வரவுந்த்ராவிடத்திலே
    வந்ததா விவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர் வரினங்ஙனேவடமொழி[illegible]
    வசனங்கள்சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகை[illegible]
    வித்தையென் முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெ[illegible]
    வித்தகச் சித்தர்கணமே.

118510

என்னும் வாக்கியத்தை அனுசரித்தால், கல்வியில்லாவிட்டாலும், (நாடொப்பன செய்யினும்) வாக்கியத்தை அனுசரித்து தான் வசிக்கும் நாட்டின் நடவடிக்கை பிரகாரமலும், தான்ஜெனித்த மதத்தின் மார்க்கம் பிசகாமல் நடந்த நந்தனார் முதலியவர் தனக்குரியத் தொழிலைச் செய்துகொண்டு அதிக அவாவில்லாமலிருந்ததைப் போலவும், அனேக பேர்கான் சரித்திரமிருக்கிறது. அது போல ஒவ்வொரு மதத்திலும் அவ்வவ்மதத்தின் சாஸ்திரம் தக்கபடி நடப்பவர்களும், இராஜனுக்கினைப்படி இராஜன் மதத்தையே கொண்டாடிக்கொண்டு (தேசத்தோடொத்துவாழ்) என்று சொல்லியதை அனுசரித்து சர்வம் பிர்மமயம் என்று நடப்பவர்களெல்லாம் சங்கல்ப மற்றவருமிருந்தும் சாஸ்த்திர விசாரணை யில்லாதவர்கள்,

> பித்தர்போலும்பேயர்போல் பிசாசாபோலிருப்பன்
> மத்தர்போலிருப்பர்நங்கை யமுதமும்புகுந்துவ்பர்
> செத்தர்போலுமிருப்பர் சிகண்டிபோலுமிருப்பர்
> சுத்தமுள்ளஞானிகள் சொல்லப்பேரின்பத்திலே.

இவாளை தீயரென்று அவருடைய சரீரத்திரத்தை புசிப்பது உசிதமாகாது, இன்றுமுதல் நீ அரசர்கள்வசிக்கும் இருச்சியத்தின்கொலுமுகத்தில் சென்று அங்கு தீங்குசெய்தவர்களை இராஜ ஆக்கினையினால் கொலைசெய்த உடலைபுசித்துவருவதுடன். இருச்சியத்தில் நீ சஞ்சரித்துக்கொண்டு வரும்போது பிரஜைகள் ஒருவருக்கொருவர் தீமைகள் செய்பவர்களையும் அசுத்தமானவிடத்தில் வசிப்பவர்களையும் பார்த்து அவாளுக்கு ஓர்வித வியாதி உண்டுபண்ணியதில் அதற்குத் தக்க சிகிச்சையாகிய பகவத் நாமஸ்தோத்திரத்தாலும்,செய்துக்கொள்ளாதவர்களை பக்ஷித்துக்கொண்டிரு என்று ஆக்ஞாபித்தார்.

இதைக்கேட்ட இருக்ஷதி அன்றுமுதல் பிரஜைகள் செய்யும் துஷ்கிரியத்துக்குத் தக்க கொடியவியாதிகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு வருவதிலும், அதிகரித்தால் ஏககாலத்தில் உண்டாகக்கூடிய வியாதியை சமையத்துக்குத்தக்கபடி உண்டுபண்ணி பக்ஷிக்கிறாள். ஆனால் இராஜாக்கள், ஞானிகள், வித்துவான் முதலான ஆசார கிரித்தியமாயுடையவர்கள், முன்னில் நீ போகக்கூடாதென்றபடி நடந்து வருகிறாள், ஆதலால் இவ்வித வியாதியால் பாதைப்பட்ட சரீரத்தையுடைய ஞானிகளாகவும் ஆசாரகிரித்தியமுடையவர்களாக நடந்தவர்களாவும் பற்றின்றி நடந்தவர்களாக மாட்டார்களென்று திரு

ஷ்டாந்தமாக சாமானியமானவர்களுக்கும் தெரியலாம். இவர்கள் இவ்விதமாக நீதிசொல்லி இராக்ஷதியை பிருமவாரியில் ப்ரவேசிக்கச் செய்து தாங்கள் தங்கள் இராஜியத்துக்கு வந்து விட்டார்கள்.

ஆனால் இவ்விராக்ஷதிக்குத் தெரிவித்தவண்ணம் பிரஜைகளுக்கும் தெரிவிக்கவேண்டிய கடமை இராஜாக்களுக்கு உரித்தானதால் மந்திரியிடம் தெரிவித்து பிரஜைகளுக்கெல்லாம் தெரிவிக்கச்சொன்னார். மந்திரியானவர் பிரஜைகளுக்கு நீதிமார்க்கமாய் நடவாதவர்கள் பலவியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டு திரேகபாதை உண்டாகுவதால் இவ்வுடலைவிட்டு உயிர் நீங்குவார்கள். ஆகையால் மேல்சொன்ன நீதிவாக்கியத்தைவாசித்து ஆசான் மூலியமாய் விபரம் தெரிந்துக்கொண்டு இந்நூலை 4 - 5, விசை சிறுவர்களும் சாமானியர்களும் வாசித்தால் உண்மை விளங்குமென்றுசொன்னதை நம்பிக்கைகொண்டால் சாக்ஷாத்காரமடைவார்கள் என்று தெரிவித்தார். இவ்விதமாய் ஆதியிலே நமதுசாஸ்த்திரங்களில் சொல்லிய நூலை சுருக்கமாய் எழுதியிருக்கும் இந்நூலை கவனத்துடன் மேல்சொன்னபடி 4-5, விசை வாசிப்பீர்களேயானால் தன்னுடைய நிலைமையை தெரிந்துக்கொண்டு நியமித்தகாலமளவு சுகஜீவியாக ஜீவிக்கலாம்.

தாய்தந்தையால் மக்களுக்கு உண்டாகும் நிலைமையும் அதை நிவர்த்திக்கும் சூக்ஷமம்.

> தாய்தானேஎன்றே தெய்வம்
> தகப்பனும்தாயும் மாகும்போது
> தானென்றுகரும்பிடித்துக் கொண்டுவந்த
> நாதனை நீயென்றும் வணங்கிநில்லு
> கோனென்றகுருட்டினுக்கு தெரியுமப்பா—
> கோடானகோடியிலே ஒருவனுண்டு
> ஏனென்றமனத்தாலே அறியவேண்டும்
> என மக்கள்நிலையில் நிற்கமோக்ஷந்தானே.

என்னும் வாக்கியப் பிரகாரமிருக்க நன் நடவடிக்கையுடன் தன்னுடைய பத்தினியிடம் சாஸ்த்திரபிரகாரம், திதி வாரம் மாதங்களில் உண்டான சிசுக்கள் சுகஜீவியாக வாழ்வார்களென்கிற திருஷ்டாந்தம், இரண்டாம் பாகத்தில் விபரம் தெரிவித்திருக்கிறது, இவ்விதம் உதித்த சிசுக்களும் இந்நூலில் சொல்லிய பிரகாரம்

சங்கல்பரிலிலர்மலிருந்து வாழ்பவர்கள் தான் முத்தியையடைவார்கள். இதன்றியும் அதற்கு ஓர் உபாயம் பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்யும்படியானவைகளை அடியில் எழுதப்பட்டிருப்பதை ஸ்தோத்திரம் செய்வதுடன் மலை மருந்தென்று வழங்குகிற மனோன்மணி குளிகையும் உட்கொண்டவர்களுக்கு திரேகவலிவும் வீரியவிர்த்தியும் பெறலாமென்ற மனவுறுதிகொண்டால் நன்மை விளங்கும். யென்பதாம் இந்நூல் ஆசிரியர்கருத்து. வசிஷ்டர் இராமருக்கு உபதேசித்த சிகிச்சை மந்திரத்தை முதலில்சொல்லி பிறகு பகவத் நாமஸ்தோத்திரத்தை சொல்ல ஆரம்பித்தார். ஓம், ஹ்ரம், ஹ்ரீம், ஹ்ரூம், ராம்-விஷ்ணுசக்தியேநமோ-பகவதி விஷ்ணுசக்தி-ஏ-ஹே-ஈ-ஏனும், ஹர-ஹர-ஹர-பச-மத-மத-உச்சாதியே உச்சாதையா-தாரே-குடு, ஹா-ஹா-ஹர-ஹர-பச-பச-மத-மத-உச்சாதியோ-உச்சாதையா-என்று தாரே-குடுகுடு-சுவாஹா-குருகுரு-சுவாஹா-வீடுசிகே-இமோந்தம்-கெச்சா, சிவ-சிவ-சந்திரமண்டலம்-கதோசி,சுவாஹா என்பனவாம் உபதேசித்து இஃதைஸ்னனம்,ஆசமனமுஞ் செய்து மாந்திரீகனானவன் அவர்கரத்தில் விபூதியைவைத்து அதில் இந்தமந்திரத்தை எழுதிக்கொண்டு 108-விசை ஜெபித்து ரோகியினுடைய சரீரம்முழுவதும் தடவி இம்மந்திரமென்னும் தண்டாயுதத்தினால் கற்கடியடிப்பட்டு இமையோர் பருவதத்திற்கு யோடிப்போனதாய் வசிஷ்டர் இராமருக்கு சொன்னமந்திரம் இதன்றியும் தாய்தந்தையின் நன்மார்க்கமாயிருத திரிவாரம் மாதங்களின் சேர்க்கையால் உண்டான சிசுக்களுக்கும் பிர்ம அம்சம் பொருந்தின தன்மையுடையது போன்ற,

ஆவதற்குண்மைஞானம் மறிவதற்கவன்கிடானம்
மேவலுகிதந்தியானம் வீற்றிருக்கவேமோனம்
தேவனுதித்தாம்பிரமஞ் சிக்கிடவருந்தருமம்
பாவமும்விட்டோன்கர்மம் பகரொணுதுமர்மமே.

என்ற புத்தி கூர்மையால் திடச்சித்தம்கொண்டு தாங்கள்செய்யும்முயற்சியினால் மாயையும் வென்று, தாங்கள் பிர்ம அமிசமாகவிருந்துசுகஜீவியாக வாழ்ந்த ஓர்திருஷ்டாந்தகதை சொல்லுவதாகசொல்லத்தொடங்கினோர். நீர்வளம் நிலவளம், முதலிய சகலவளங்களும் சம்பூரணமாய் அமையப்பெற்று மண்ணுலகத்துக்குஓர் திலகம்போலடங்கிப்பொன்னுலகை [illegible]குமரன பெயர்பூண்டதோர் பெரிய தேசம் இருந்தது, அதில் [illegible] புகழ்பெற்றோங்கிய புண்ணிய சீலனை

கோபாலனுவ் நெடுநாளாய் அத்தேயத்தில் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம் செய்து; தனது குடிகளுக்கு யாதொருகுறைவுமின்றிச் செங்கோல்செலுத்திவந்தான். அவ்வரசனது ஆளுகைக்குட்பட்ட ஜெயபுரம் என்னும் ஓர்நகரத்தில் நற்குணம் புத்திநுட்பம் பொருந்திய ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெயர் ஜனார்த்தனன். அவனோ அப்பட்டணத்திற் பிறந்து அவன் இளமையிலேயே தாய்தந்யர் இறந்துபோக அநாதையாகி பிழைக்க ஓர் வகைதேடிக்கொள்வதற்காகப் பிறந்தவிடம் விட்டு அன்னியநாட்டுக்குப் போகும்படி நேரிட்டது. ஜெயபுரத்தில் அனேக பிரபுக்கள் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு, அவ்விடம்போய்ப் பிரபுக்களை அடுத்து உயிர்பிழைக்கலாம். என்றெண்ணி அவ்வூர் வந்தடைந்தான். அவன் கடவுள் கடாக்ஷத்தினாலும், தனது நல்ல அதிருஷ்டவசத்தினாலும் அவ்வூர் பிரபுக்களுள் ஒருவரின் அரண்மனைத்தோட்டத்தில் சீக்கிரம்வேலையிலமர்ந்தான், அவனது நற்குணத்தையும்,புத்தி சாதுர்யத்தையும் எவினவேலையை மனமகிழ்ச்சியுடன் செவ்வையாய்ச்செய்து முடிக்கும்திறமையையும் விசேஷமாய் அவனுடைய முகமலர்ச்சியையும், நாளாவட்டத்தில் கவனித்துக்கொண்டுவந்த அந்தப்பிரபுவீட்டார், அனைவரும் அவன் மேல் அதிகப் பிரீதியுடையவர்களானார்கள். ஆகவே தோட்டவேலை முடிந்த நேரங்களில் இவன் அரண்மனைக்கிபோய் எஜமான் குமாரர் வாசிக்கும் புத்தகத்தைக்கொண்டு வெகுநுட்பமாககல்வியை கற்று வருவதில், வீட்டார் அனைவரும் அவன்மேல் அதிகப்பிரீதியால் தங்கள்பிள்ளைக்கு வித்தைகற்பிக்கும் உபாத்தியாயரிடம் இவனுக்கும் வித்தைகற்பிக்கும்படி திட்டம்செய்தார்கள்.

இவ்விதமாய் இவன்வேலைசெய்வதிலும், வித்தைகற்றுக்கொள்வதிலும் வெகுநுட்பமாகயிருந்ததால். இவனிடம் முன்னிருந்தவிசுவாசத்தைவிட அதிகமான விசுவாசம்உண்டாய் தோட்டவேலையை நிறுத்தி அரண்மனை கணக்கப்பிள்ளையாக வைத்துக் கொண்டார்கள். இவ்விதமாக இவன் சுறுசுறுப்பான புத்திகூர்மையாயிருப்பதால்இவனுக்கு விவாகம் செய்துவைக்கவேணுமென்கிற எண்ணம் எஜமானியாகிய கிருஷ்ணபாய்அம்மாளுக்கு உண்டாய் தனது புருஷனிடம் தெரிவிக்க அவரும் இவன்பேரிலிருக்கும் சந்துஷ்டியினால் விவாகஞ் செய்துவைப்பதுடன் இவனை நமதுநாட்டில் மாயை தேசத்துக்கு மானேஜ்மெண்டாகவைத்தால், அத்தேசத்து பிரஜைகளை சீர்திருத்தி நன்மார்க்கமாய்நடக்க போதித்துவருவதுடன், நமக்கும் சேர வேண்டியகப்பணங்களை குடிகளிடம் சுலபமானமார்க்கமாய் வசூலி

த்துவருவான். ஆகையால் நீ சொன்னபிரகாரம் இன்றுநான்கொலுமுகத்திற்குப்போய் ஜோசியரிடம் உத்தேசித்து நல்ல சுபதினத்தில் நடத்தலாம். ஆனால் பெண்பார்ப்பதுக்கும் புரோகிதரிடம் தெரிவித்தால் அவராலே யாவத்தும் முடித்துக்கொள்ளலாமென்று இருவருமாய் சந்தோஷமாக பேசிக்கொண்டார்கள்.

இராஜன் கொலுமுகத்துக்கு போனவுடன் புரோகிதரிடம்சொல்லுகிறார் தமது அரண்மனை கணக்கப்பிள்ளைக்கு விவாகஞ்செய்வதாய் உத்தேசித்திருக்கிறேன். ஆகையால் நன் நடவடிக்கையான ஒருகுலப்பெண்ணும் நல்லசுபமுகூர்த்தமும், சீக்கிரமாய்பார்த்துவர வேணுமென்று திட்டம்செய்தார். இதைக்கேட்ட புரோகிதருக்கும் கணக்கப்பிள்ளைக்கும் விசுவாசமானவனாய் நடத்துவருவதால் இவர் வெகு சந்துஷ்டியாய் அவ்விதமே செய்கிறேன், என்றுபோய் ஒருவாரத்துக்குள் ஒருசுபமுகூர்த்தமானநாளும்,பெண்ணும்பேசிக்கொண்டுவந்தார். அப்பெண் குலப்பெண்ணாயும் வெகுபுத்திசாலியானவளாய் அமைந்தாள். விவாகம் நடந்தவுடன் இவ்விருவரையும் மாயைதேசத்துக்குபோகும்படி திட்டஞ்செய்தவுடன் அவ்வண்ணமாகபோய் அவ்வூர்பிரஜைகளுக்குநற்புத்திபோதித்துவந்தார். இராஜனுடையபகுதியையும்நன்மார்க்கமாகவேவெகுசீக்கிரமாய்நயத்துடன்வசூலித்து அனுப்பி கொண்டுவரும் நாளில், எவ்வளவு சந்தோஷமுற்றிருப்பினும், "முத்திலும் சொத்தையுண்டு, பவளத்திலும் பழுதுண்டு" என்பதுபோல இவனுக்கும் ஓர் மர்மமானவிபாகூலம் உண்டு அதாவது மனைவி உற்றதுணையாயிருந்தும் ஓர்வித துற்குணமுடையவளானாள், அதுயாதெனில் புருஷனுக்குவேண்டிய பணிவிடைசெய்துவருவதில் பிசகாதவளாயிருந்தும் இல்லறத்துக்கு தக்கதான மன்மதசிகிச்சைசெய்வதில் மாத்திரம் விருப்பற்றவளாயிருப்பாள். ஆனால் இவள் விருப்பற்றவளென்கிறதைகண்டு கொண்டவரல்ல,ஏனென்றால் இவள் செய்யும் உபசரணையானது பிசகின்றி தன்னுடைய மனதுக்கு மாத்திரம் உள்ளில் விருப்பற்றவளாயிருப்பதால் இதை புருஷனால் தெரிந்துக்கொள்ளமுடியாதவனாயிருக்கும் நாளில் இவருடைய மன்மதபாதையை நிவர்த்திக்கும் சமையத்தில் இருவருடையமனமும் ஒத்துமையில்லாமலிருந்ததால், இவர்களுக்கு உதிக்கவேண்டிய பிள்ளைகளை பிர்மாவாகிய சங்கல்ப்ப கர்த்தா. அந்த நாலுபிள்ளைகளுக்கும் அடியிற்கண்டவிதமாக லபித்த விலைவண்ணம் சங்கல்பித்திருப்பதை கண்ட நாரதமஹாமுனிவர். பிர்மாவைக் கேட்கிறார். இப்போது நீர்

சங்கல்பித்தவண்ணமே தானா நடக்கும்: தாய்தந்தையினால் உதிக்கும் சிசுவுக்கு பிர்ம அம்சம்கிடையாதா. அப்பிர்ம அம்சத்தால் தன்னுடைய தாயால் சங்கல்பித்தவண்ணமே தான் இராமல் தன்னுடைய அறிவினாலதை மாற்றிக்கொள்ளக்கூடாதாவென்று இருவரும் தர்க்கித்துக்கொண்டு, இச்சிசுகள் உதித்திருந்ததையும் இத்தாயினுடைய மனோபாவத்தையும் ஞானதிருஷ்டியினால்பார்த்து, இவள்தானென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு இச்சிசுக்கள், நால்வருக்கும் உத்தவயது வந்தபிறகு ஓர் உபாயங்கூறி அதனால் உண்டாகும் உண்மையைக்காண வேண்டுமென்று காத்துக்கொண்டிருந்தார். இச்சிசுக்கள் நால்வரில் முதல் உதயமானவன் உதிக்குங்காலத்தில் தாயானவள் காட்டில் வசிப்பது நலமென்று ஓர்வித துற்குணமுண்டானதினால் இப்பிள்ளை மந்தபுத்தியாய் காட்டில்வசிக்கும் வேடன்தொழிலிலும் கட்டைவெட்டும் தொழிலும் எண்ணமுடையவனானான். இரண்டாவது உதித்தபெண்ணின் சங்கல்பகாலத்தில் தன் கணவனிடம் தாசித்தொழில் செய்வதாக எண்ணி தான் [illegible]த்திரம் செய்யும் நாள் எப்போது கிடைக்குமென்று எண்ணியதால் இரண்டாவதுபெண்ணுக்கு தாசித்தொழிலில்இச்சையும் தேவதாபக்தியும் உடையவளாய் தாசிவீடுசேர வேணுமென்கிற யெண்ணம் உடையவளானாள், மூன்றாவது உதித்த புத்திரன்காலத்தில் வயலில்தானியம்பொருக்குவதும்,மாடுமடக்குவதுமாக சங்கல்பித்துக்கொண்டதால் அப்பிள்ளை வயலின்வேலைசெய்வதிலும் மாடுவளர்ப்பதிலும் எண்ணங்கொண்ட சனதிசையில் புத்தியுடையவனாயிருந்தான், நான்காவது பிள்ளை உதிக்குங்காலத்தில் பிராமணகுலத்தில் தாரவியாக ஞானநூல்கற்பது நலமென சங்கல்பத்தினால் அப்பிள்ளை சாஸ்த்திரயுக்தத்தில் வல்லமையனாக பிரீதியாயிருந்தான்.

இவ்விதஎண்ணங்களுக்கு தக்கபடி முயற்சித்துவருங்காலத்தில் இந்நால்வருக்கு சற்றேறக்குறைய உத்தவயது வந்துவிட்டகாலத்தில் மேற்கூறிய தாய்தந்தை இருவரும் காலமாய்விட்டார்கள், இந்நால்வரும்ஒருவருக்கொருவர்ஒத்துமையில்லாமல் தங்கள்தங்கள்இஷ்டம்போல கஷ்டபட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது நாரதமகாமுனிக்கு இவாள் ஞாபகம்வந்து முதல்உதித்தவனிடம் வந்து போதிக்கிறார். அப்பா உனக்கு பிர்மசிருஷ்டியினால் இக்கட்டைவெட்டும் தொழிலிடையவனாய் இருக்கிறாய். உனக்கு இத்தொழில் செய்வதில்கஷ்டமில்லாத உபாயம் சொல்லுகிறேன்,அதுபோல் நீ என்னுடைய சொ

ல்லை தவறாமல் நடந்தால் வெகு மேன்மையாக சுகஜீவியாகவாழ்வாய் யென்று சொன்னவுடன் அவ்விதமே உம்முடையவாக்கு தவறாமல் நட க்கிறேன் எனக்கு அதிககஷ்ட மிருவண்ணம் போதிக்கவேணுமென் றான். உடனே சொல்லுகிறார்.

கடவுளாகிய (அன்னையும்பிதாவு முன்னறிதெய்வம்) என்றவாக் கியபிரகாரம் அவாளால் உனக்கு ஏற்பட்டகட்டைவெட்டும் தொழி லும் வேட்டையாடும்தொழிலும் நியமித்திருந்தும் உன்னுடைய அறி வினால் அவ்வண்ணமே சுகஜீவியாகவாழக்கூடிய உபாயம்யாதெனில். கட்டை வெட்டுவதில் சந்தனக்கட்டைதவிர வேறுகட்டைவெட்டுவதி ல்லை யென்றும், வேட்டையாடுவதில்,மான்வேட்டைதவிர மற்றவேட் டையாடுவதில்லையென்கிற வைராக்கியம்கொண்டால். அவ்வண்ணமே குடுக்க ஓர் கர்த்தா உண்டென்கிற நம்பிக்கையானவிரதம் நீ கொள் வையேயானால் இவ்விரண்டும்உனதுகண்ணுக்குபுலப்படும்.அதைக்கொ ண்டு நீ ஜீவனம்செய்தால் உனக்குவேண்டிய இஷ்டலாபத்தையடை வாய், இல்லாவிட்டால் இவ்விதகஷ்டத்துடன் தான் ஜீவிக்கவேணு மென்றார்,இதுகளைக்கேட்டுக்கொண்டு சுவாமி அவ்வண்ணமே பிரதி தினமும் எனக்குகிடைக்குமா கிடைக்காவிட்டால் நான் எவ்விதம் ஜீவிக்கிறதென்றான். நான்முன்சொன்னதை கவனிக்கவில்லை போ லிருக்கிறது இப்போதாவது கவனத்துடன் கேட்பாயாகவென்று சொல்லுகிறார்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்குட் கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்குமெய்ய—னுருப்பெற்று
ஊட்டிவளர்க்கானோவோ கெடுவாயன்னாய்கேள்
வாட்டமுனக்கேன் மகிழ்.

என்பதுபோல நமது மனோஉருதிக்குத்தக்கபடி அளிப்பதற்கு கடமைப்பட்டவராய் யிருப்பதால் நீ மனம்சலிப்பது என்னத்திற்கு இன்றுமுதல் நீமனோவுருதி கொண்டு நடப்பாயென்று தன்னுடைய கிருபாநோக்கத்துடன்சொல்லிவிட்டுபோனார்,இச்சொல்லை குருவாக் காக வகித்துக்கொண்டுசந்தனக்கட்டையை வெட்டுவதும். மான்வே ட்டை யாடுவதும்தான் உத்தமமென்று திடச்சித்தம் கொண்டு இர ண்டு நாள்வரையில் ஒரே நிலையாயிருப்பதைக்கண்ட பிர்மாவானவர் தனக்கு இது ஓர்வேலையென்று உணர்ந்து இதுநாரதரால் தான் ஏர்ப்

பட்டதாகயோசித்து இவர் முன்னிலையில் ஓர் மான்தோற்றும்படி செய்தார். சிலசமயம் சந்தனமரம் தோற்றும்படி செய்தார். இவ் விதம்இவனுடைய மனவுருதிக்குத் தக்கபடிசந்தனமரமும்,மான்வே ட்டையும்அகப்பட்டுக்கொண்டு இருப்பதால் வெகு ஆனந்தமாகசுக ஜீவியாகயிருப்பதால் தான் பெற்றபுகழ்ச்சி இன்னதென இதைவா சிப்போர் ஊக்கத்துடன் கண்டுகொள்ளவும். "நினைப்பவர்க்குநெஞ்ச கத்துள் நின்மலனாய்நிற்கும் அனைத்துயிர்க்குந் தானுமவன்,"

இரண்டாவது ஜெனித்த பெண்ணின்கதை.

நாரதமகாமுனிவர், இரண்டாவது உதித்த பெண்ணினிடம் போய் பார்த்ததில். இப்பெண்ணோ தேவதாபக்தியும், தாசித்தொ ழிலும் செய்துவருவதில்,இவளுக்கு தாய்தந்தையற்றபடியால் அல்ப மானநடவடிக்கையிலிருக்கும்படியாகவும்,சுலபவரும்படியில்கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கவும்கண்டு நாரதரானவர் இப்பெண்ணிடம் ஓர் விருத்தாப்பியபிருயத்துடன் கிழவிவடிவமெடுத்துக் கொண்டு போய் ஓமாதுசிரோன்மணியே உன்னுதாய்தந்தையின் மார்க்கத்தைவிட்டு இவ்விதமான நடக்கை உன்விதியின்வசத்தால் உண்டானாலும் உன்னு டைய அறிவினால் அதைமாற்றிக்கொள்ளலாம் என்கிறது புலப்பட வில்லையா! இனியாவது கடவுள் இன்னார்யென்பதும் அக்கடவுள் நாம் சங்கல்பித்தவண்ணம் நடக்கக்கூடியவரென்றும். (அடியார்க் கடியேன்) என்னும்வாக்கியத்தை அனுசரித்து இவ்வித அற்பநடை யைவிட்டு பிரதிதினம் நீ அநுஷ்டிக்கும் தேவாலய தெரிசனம் செ ய்தபிறகு 100-நூறுபொன் குடுக்கும்படியான கணவன்வருமளவரை யில் புசிப்பதுமில்லை இவ்வாலயத்தைவிட்டு போவதுமில்லை யென்கிற வைராக்கியம் கொள்வையேயானால் உனது மனோஇஷ்டத்தைப்போல குடுக்க கடமைப்பட்ட கடவுளானவருக்கு மனமிரங்கி, இஷ்டகாமி யத்தைப் பூர்த்திசெய்வார் என்றுள்ள அனேக திருஷ்டாந்தங்களைத் தெரிவித்து இம்மாதின் மனோவுருதியை நிலைக்கச்செய்தார்.

இவ்வித வைராக்கியமனோதிடம்பெற்று தேவாலய தரிசனைக்கு போகும்போது இக்கிழவடிவம் கொண்டுவந்தவளை, வீட்டண்டையே திருத்திவிட்டுப் போய்விட்டாள். அவளிடத்தில்உண்டான மனோதிட த்துக்கு தக்கபடிநடத்தவேண்டிய பிர்மாவானவர், இதுவெல்லாம் நாரதமகாமுனிவரால் தான் நடந்ததென்று நிச்சயித்து இதற்கு ஓர் உபாயமும்கிடையாததினால்தான்ஓர்இராஜவடிவமெடுத்து 100பொன் யெடுத்துக்கொண்டு இப்பெண்வீட்டண்டை வந்துபார்த்ததில் இங்கு

ஓர் கிழவிமாத்திரமிருக்கக் கண்டார். இக்கிழவியிடம் கேட்கிறார். இவ்வீட்டு சிறுமியெங்கே போனாள் என்றார். இவர்யின்னாரென்றறிந்த நாரதமகாமுனியாகிய இக்கிழவி சொல்லுகிறாள். என்ன வெகு அவசரமாயிருக்கிறாப் போலிருக்கிறது. ஆனால் பட்சபாத முடையவர்களுக்கு வெகு வேலையிருக்குமென்று கூறினாள். இந்த சூக்ஷமம் இவருக்கு தெரியவில்லை, யேனென்றால் இவர் இம்மானிட ஜெனனத்திற்கு ஆதாரமாகிய திரேகம். இச்சாசத்தியின் அம்சமாகையால் இத்தேகம் பெற்றவுடன் மாயையின்வசமாய் விடுவதால் பூர்வக்கியானம் மறுதலுண்டாகிறது.

உறவுடலையெடுத்தவரிற் பிரமாதியேனு
முனையொழிந்து தள்ளற்கரிவுமரிதரி
தன்றேவிகபரமுமுன்னையன்றி யாவதுண்டோ
வறிதினுன்னையசத் தெனலைவர்க்கன்று
சத்தெனவும் வாழ்த்தவேனோ
சிறுமைகெடப்பெருமையினின் [illegible] மமதேயத்தினி
னிசொல்லல்வேண்டும்.

இம்மறுதல் தான் மாயையின்முதல் அம்சம் இம்மறுதலுண்டான பிரகுதான் முன்சொன்ன சுக்கிராச்சாரியர் கதையில் அவுர் எதிரில் தோற்றியதேவப்பெண் இன்னாளென்பது உனக்குத்தெரிந்தும் அதுசமையம் தான் தனக்கு வுண்டானமறுதலினால் தான் அவள் பேரில் மோகித்து, அனேக விபத்துடனிருந்தார். என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக இப்பிர்மா தேவ அம்சமாயிருந்தும் மானிட சரீரம் எடுத்தவுடன் பூர்வக்கியானமற்று மறுதல் உண்டாயிற்றுஎன்பதாம்.

மறப்புறானமுநானொன் றுணர்ந்திலன்
மறக்குமென்றுசெந் தாமரைக்கண்ணொடு
மறப்பறவென்னுள்ளே மன்னினான்றன்னை
மறப்பனோவினியானென் மணியையே.

குறள்.

நினைப்புமறப்புமில்லாதவர் நெஞ்சத் தனைப்பிரியாது சிவம்
மறவாமற்காணும் வகையுணர்வாருக் கிறவாதிருக்கலுமாம்.

இதுதெரியாமல் பிர்மா சொல்லுகிறார் நான் என்ன பஞ்ச பாதகஞ்செய்தேன், இன்றுதானே முதல் உன்வீட்டிற்கு வந்தது உனக்கும் யெதாவது குடுக்காமல்போவேனா! சீக்கிரம் அப்பெண்ணை வரவழையுமென்றார். அப்பெண் ஆலயத்திற்குப் போயிருக்கிறாள்

அவ்விடம்போவென்று சொல்ல, ஆலயத்திற்போய் அப்பெண்ணைக் கண்டு வீட்டிற்கு சீக்கிரம் வரவேணுமென்றுசொல்ல அதற்கு அவள் சொல்லுகிறாள், நான் ஆலயத்தில் தீபாராதனைமுதலிய நிவேதனம் செய்தபிறகுதான் வருவேன் அதிலும். 100-பொன் குடுக்கும்படியான சீமான்வந்து கூப்பிட்டால்தான் வரக்கூடும். அதுபோல 100 பொன் நீர் குடுப்பதாயினும் தெரிசனைசெய்துவிட்டுதான் வருவேன், அப்படி 100-பொன் குடுப்பதாயிருந்தால் எனது வீட்டண்டைபோனால் அவ்விடம் ஒருகிழவியிருப்பாள். அவளிடம் நான்வருவதாய் சொல்லி உமக்குத் தங்கவிடமிக்கி பள்ளியறையின் கதவைதிறக்கச் சொன்னால் உமக்குவேண்டிய உபசாரனைசெய்வாள் என்றாள், இதைக் கேட்டு சீக்கிரம்வரும்படி திட்டம்செய்துவிட்டு வீட்டிற்குபோனார். அவ்விடத்தில் கிழவியைக்காணோம், வீடுகள் கதவுதிறந்திருப்பதை பார்த்து பள்ளியறையில்போய் படுத்துக்கொண்டார்.

உடனே இப்பெண்வந்து இவரைக்கண்டு இவரிடம், 100 பொன்னைப் பெற்றுக்கொண்டு இவருடைய மனோபீஷ்டப்பிரகாரம் நடந்து உதையமானவுடன் இவர் அக்கிழவிக்கும் யேதாவது குடுக்கவேணுமென்கிற மாயையால் கிழவியெங்கேயென்று கேட்க, இவளும் நடுக்கிட்டு அக்கிழவி காணாததைப்பற்றி இராஜனை நிந்திக்கிறாள் நீர்யேதாவது அக்கிழவியை தாஷித்தீரோ அல்லது நான் இல்லையென்று அவளிடம் கோபித்தீரோவென்று நிந்தனையாகச் சொல்ல இராஜனுக்கு ஒன்றும் தோன்றாமல், நான் வீட்டிற்குப்போய் நாளைய தினம் வருகிறேன் இப்போது அவசரமாய் போகவேணுமென்று இராஜாவாகிய பிர்மாபோய்விட்டார். இந்த இராஜசரீரம்மாறினவுடன் அக்கிழவிதான் நாரதமகாமுனியென்றும் தெரிந்து நம்முடைய சபதம் முடியவில்லையென்று யோசித்தவராய் யிதற்கு ஓர் உபாயம்தேடவேண்டும். யில்லாவிட்டால் அவனுக்கு பிரதிதினம் சந்தனமரமும் மான்வேட்டையும் இவளுக்கு, 100-பொன்னும் நாம் குடுக்கநேரிடுகிறதே என்கிற ஆலோசனையாய் யிருக்கிறார். "வாயுவாய்மன்னுயிராய் மற்றவற்றின் உட்பொருளாய் ஆயுமிடந்தானே சிவம்,"

மூன்றாவதுஜெனனம் குடியானவன்கதை.

மூன்றாவது புத்திரனைகுடியானவனை இந்நாரத மகாமுனியானவர்கண்டு. இவன் கிருஷிதொழிலில் பிரியமுள்ளவன் யெவ்விதமுயற்சி செய்தாலும் வேரு மாட்டைவாங்கினாலும் இன்னொருமாடு செத்துவிடுகிறது, கிரிஷிசெய்யும்பயிர் சரியான பலிதமில்லாமல் ஜீவனத்

...க்குகஷ்டமாய் அனுபவிப்பதைமாற்றுவதற்காக ஒரு சன்னியாசிரூபமாய்போய், அப்பா உன்னுடைய கையைக்காட்டும், ரேகைப்பார்த்து உம்முடைய வரலாறைவிபரமாய் சொல்லுகிறேன் என்றுசொல்லி இவனுடைய கையைப்பார்த்து சொல்லுகிறார். உன்னுடையசங்கல்பத்திற்கு தக்கபடி அமைந்த உனது தாய்தந்தையின் உணர்வினால் நீ ஜெனித்த அம்சையின் சூக்ஷமம் தெரியாமல் வருத்தப்படுவதற்கு நான்சொல்லும் உபாயத்தினால் வெல்லலாம். அதாவது உனக்கு ஓர் கிடாவும் (ஐ)குருணியாகிய ஒருமரக்கால்நெல்லு) பிர்ம்மா நியமித்திருக்கிறார். நீயெவ்வளவுதான்னியம் பயிரிட்டாலும் உனதுவீட்டில் ஒருமரக்கால் நெல்லுதான் தங்கும் மற்றபடி உனக்கு தானியத்தை தொம்பையில் வைக்கும்படியான அம்சையில்லை. ஆனால் ஒருகிடாவும், ஒருமரக்கால் நெல்லும், சதா உன்னிட மிருந்துகொண்டிருக்கும் இவ்விதமிருப்பதால் நீ மற்றொருமாடு வாங்குவதைவிட்டு இதையே விற்பனைசெய்துவிடு அப்பொருளை நீ நாளைக்கென்று வைக்கக்கூடாது, பலவித பலகாரபக்ஷணங்களோடு திருப்தியாவ அதிதிகளுக்குப்போட்டு நீயும் போஜனம்செய்துவிடு, மருநாள் எவ்விதமாவது சங்கல்ப்ப பிர்மாவால் உனக்குகிடைக்கும். அதையும் விற்றுவிடு. இவ்விதமாய் அன்றன்றுகிடைக்கும் ஓர் மாட்டைக்கொண்டு இன்னொருவருக்கு மாருதலாக குடுத்து உழவுவேலை பூர்த்தியானவுடன் சாயங்காலம் வித்துவிடுவேயானால் மருநாள் உதையத்திற்குள் எவ்விதமும் ஒருமாடுகுடுக்க பிர்மன் காத்திருக்கிறார் என்கிற திடச்சித்தங்கொண்டால் இந்த கஷ்டத்தைவிட்டு நிவர்த்தி பெருவாய் என்று பலவித நீதிமார்க்கமாய் சொன்னவுடன் இவனும் சம்மதித்து தன்னிடமிருக்கும் கிடாவைவித்து அந்த தொகையைக்கொண்டு கடைசாமான்முதலாகியதுகள் வாங்கிக்கொண்டு வந்து பலவித பக்ஷணங்களுடன் போஜனம் ஏழைகளுக்கும் அதிதிகளுக்கும் செய்துகொண்டு மிகுதியைதானும் தனது மனவிமக்கள் முதலியவரும் சாப்பிட்டு படுத்துக்கொண்டார்கள்.

இதைக்கண்ட பிர்மாவானவர் நாரதமகாமுனியால் என்ன தீங்கு வந்துவிட்டது என்று உன்னி இவனுக்கு மருநாள்காலையில் உழவுக்கு வேண்டியதற்கு பிரயத்தனமாக அவ்வூர்ரெட்டியிடம் போய் அவரிடமுள்ள ஒரு சப்பமாட்டை இவனுக்கு இனாமாககுடுத்து அதைக்கொண்டு உழவுசெய்வதுடன் நீ இம்மாட்டை தேற்றி விற்பனைசெய்து நல்லமாடாக வாங்கிக்கொள்யென்று சொல்லும்படி

யான் குணம் உண்டாகும்படி நியமித்தார். இவ்விதம் இவர் நியமித்தவுடன் அந்த கந்தப்பரெட்டியார் இவனிடம் அம்மாட்டை ஓட்டிக்கொண்டு போய்விட்டு இம்மாதிரியாக சொன்னவுடன் நேற்றுசந்நியாசிசொன்னது சரியாயிருப்பதாக சந்துருஷ்டிக்கொண்டு அன்றையதினம் தன்னுடைய உழவைச்செய்ய இன்னொருமாடு யிருப்பவனிடம் இரவல்குடுத்து அன்று சாயங்காலம் விற்பனை செய்துவிட்டான் இவ்விதமாக செய்வதில்தனக்கு ஒருவிதசந்துருஷ்டி அடைந்து இம்மாதிரியே சுகஜீவியாயிருந்தானென்றால், யாதுகாரணத்தால் இவ்விதசுகம்உண்டானதுஎன்பதை மிகவும் ஊக்கமாகசாதுசங்கத்தில் சேர்ந்து கேட்டுக்கொள்வாயென்று நாரதர் சொன்னபிரகாரம் இப்போதும் நாம் சாதுசங்கபழக்கத்துடன் சேரவிரும்பினால் நம்மால் முடியாதுஒன்றுமில்லை யென்கிற திடம்பெற்று, சுகாநந்தத்தை பெறலாம் யென்றார். "மயிர்முனையிற்பாதி மனத்திறிவுண்டேல் அயிர்புண்டங்காதிநில்லை,"

நான்காவது உதித்த சுந்தரத்தின்கதை.

நான்காவது புத்திரன் சாஸ்த்திரவித்தையில் அதிகப்பிரியமுடையவனாய் இவன் கல்வியில்முயற்சித்து கற்றுக்கொண்டும் தன்னுடைய ஜீவனத்துக்கு யேதுவில்லாமல் கஷ்டத்தை அனுபவிப்பவனாயிருந்தார். இவரிடம்நாரதர் ஓர் பிருமணசன்னியாசி வுருவமெடுத்துக்கொண்டுபோய் ஓ ஜோசியரே நீர் ஜோசியம் கற்றிருந்தும் உம்முடைய பூர்வோத்திரத்தை நீர் கண்டுகொள்ளாமலிருப்பது வெகு ஆச்சரியம் ஏனென்றால் பூர்வமாக ஜோசியகல்வியுடையவராயிருந்தும், அச்ஜோசியத்தை பார்த்து சொல்லும்போது இப்போதுஉன்னிடம் அமைந்திருக்கும் பிர்மக்கியானத்தினால் நீபார்க்கும்ஜோசியத்துக்கு தக்கபரிகாரமாய்உன்னிட பிர்மக்கியானத்தையும் அனுசரித்துச்சொல்லுவேயானால் உனக்கு தக்கபரிசுகுடுப்பதால் நீயும் சுகஜீவியாவாய் உன்னிடம் கேட்டுக்கொள்பவரும் தங்களுக்குண்டான இடையூறை நீக்கிக்கொள்ள தெரிந்துகொள்ளும் உபாயத்தினால் அவாளும் துன்பம் நீங்குவர்கள்என்ற திருஷ்டாந்திரத்துக்கு தக்கஓர் சவிஸ்த்தாரம் சொல்லுகிறேன், இதை கவனிக்கவுமென்று சொல்லத்தொடங்கினார்: "அச்சமாங்காரமகத்தடக்கினார் பின்னை நிச்சயமாயிசகில்லை,"

வடதேதேசத்தில் ஒரு பிரசண்ட ஜோசியரென்று பெயர் பெற்று. விருதுகட்டிக்கொண்டு பாண்டிநாட்டிற் கதிபதியினிடம்

வந்துபிரங்கித் தன்னுடைய வரவை கொலுமுகத்துக்கு தெரிவித்தான். இராஜனவர் அர்க்காரிடம்வரும்படி தெரிவிக்க அவ்வண்ணம் இவர்வெகுகெம்பீரத்துடன் தன்னுடையவிருதுகளுடன்கொலுமுகம் வர இவருக்கு ஓர்ஆசனம்போட்டு உட்காரவைத்தார்கள். அவ்வாசனத்தின்மேல் உட்காரும்போதே இவ்விராஜசமுகத்திலுள்ள சோதினுக்கு நான் கேட்கும்கேள்விக்கி உத்திரவுசொல்லவேணும். இராஜனுடைய ஜெனனஜாதகத்தை முன்புபரீக்ஷித்து, மற்ற கேள்விகேட்போம், யென்று இராஜனை உற்றுப்பார்த்து ஓர்வித அதிற்சியாக உம்முடைய ஜாதகத்தைப்பார்த்து அதின்பலனைச்சொல்லி பரிசுபெறவந்தேன், அவ்விதம்சொல்லுவதில் பிசகுவுண்டானால் தங்களுக்கு அடிமையாய் என்னுடைய விருதுமுதலானதை தங்கள்வசமாக ஒப்பிவித்துவிடுகிரேன் என்று கேள்வி உத்திரம் இரண்டையும் தானே சொல்லிக்கொள்ளுவதால் இராஜன்ஆச்சரியமுற்று இவர்கீர்த்திப்பெற்றவராய் நம்போன்ற ராஜாக்களிடம் பரிசுபெற்றவராயு மிருப்பதால் தான் இவ்வளவுதிடச்சித்தமாய் யிருக்கிறார்யென்று உன்னி தன்னுடைய ஜெனனகுறிப்பை காண்பித்தார். இதை இவர்பார்த்து ஓர்வித சந்துருஷ்டியடைந்து ராஜனிடசபையில் அச்சமற்றுசொல்லுகிறார்.

ஓ இராஜபூஜித ராஜமான ராஜஸ்ரீயாகிய மகாராஜாவே! உம்முடையஜாதகத்தில் இருக்கும்பலனை சொல்லுகிறேன், சற்று கவனத்துடன்கேட்பீர்களென்று சொல்லுகிறான். உம்முடையபலன் ஒருவாரத்திற்குள் நடக்கும்சங்கதி இப்போது சொல்லுகிறேன். அதாவது நீரும் உம்முடையபத்தினியும் பஞ்சணையில்படுத்துக் கொண்டிருக்கும்போதுவிருச்சிகமென்ற தேளானது. உம்முடைய முதுகில்கொட்டும், அதுசமையம் அந்தபாதையைகவனிக்காமல்உன்னுடையபத்தினியுடன் லீலைசெய்வீர்களேயானால் அச்சம்யம் உற்பத்தியாகும் சிசு வெகுபிரபல கீர்த்தியுடன் சத்துருக்களை ஜெயித்து இன்னஞ்சில இராச்சியங்களை உம்வசமாக்கும்படியான வல்லமையுடன்இருப்பாய். அது போல்நடந்தபிறகு மற்றவிபரம்சொல்லுவதாய் சொன்னார். இராஜன் இதைக்கேட்டுஆச்சரியமுற்று இதைபரிக்ஷிப்பதாய் ஆலோசித்து மந்திரியிடம் திட்டம்செய்கிறார், இவருக்கு ஓர்விடுதியேற்படுத்தி அதில் இவருடைய பரிசனங்களுக்கு தக்கசாமகிரியும் கொடுத்து ஒருவாரம் வைத்திருந்தால், அதின்மேல் யோசிக்கலாமென்றார். அதுபோல்மந்திரிவிடுதியேற்படுத்தி அவாளுக்குவேண்டிய சாமக்கிரியை கொடுத்து யிருக்கச்செய்தார். பிரகு ஒருவாரம்பார்த்துக்கொண்டு யிருக்கும் நாளில் ஆறுநாள் இராஜனும்பத்தினியுமாய்ப்பஞ்சணையில் படுத்துக்

கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் இராஜன் முதுகின்மேல் தேளானது விழுந்து கொட்டியதை கையினால்தள்ள அக்கை பெருவிரலிலும் கொட்டிவிட்டது. அதுசமயம் ஜோசியன் சொன்னது ஞாபகத்துக்குவராமல் இவர்பத்தினியைவிட்டு நீங்கலாக எழுந்திருக்கும்போது இதைக்கண்டமனைவி இராஜனை தன்னைவிட்டு நீங்காமலிருக்க தழுவிக்கொண்டு ஜோசியர்சொன்னதை மறந்துவிட்டாப்போலிருக்கிறது. என்றாள். இராஜனுக்கும் ஞாபகம்வந்துவிட்டது அவர் மனம் பொருத்துக்கொண்டு புத்தியுடன் இருவரும் மனமொத்துபுத்திரவாஞ்சையை நிவர்த்திசெய்துக்கொண்டபிரகு தன்னைதேள்கொட்டினடையபாதையைநிவர்த்திசெய்துக்கொண்டார் இதுசமயம்உதித்தபிள்ளை ஜோசியர் சொன்னதுபோலிருக்க என்னதடை யென்பதை வாசிப்போர் கவனிக்கவும் உதையமானபிறகு கொலுமுகத்துக்கு வந்துசிம்மாசனாதிபதியாய் உட்கார்ந்துக் கொண்டு அப்பிரபலஜோசியனை வரவழைக்க உத்தரவளித்தார்.

உடனே ஜோசியர் தன்னுடையவிருதுடன் கொலுமுகம்வந்து உட்கார்ந்தவுடன் இராஜன்சொல்லுகிறான். ஓஜோசியரே நீர்சொன்னபிரகாரம் இன்றிரவு நடந்ததால் உமக்குஎன்னவேண்டியதுகேட்டால் அதுபோல் தடையின்றி கொடுத்துவிடுகிரேன் யென்றார். இதைவெகு ஆனந்தத்துடன்கேட்டு இவருடைய பேராசையானது கேட்கலாம் கேட்கக்கூடாதென்று உத்தேசிக்காமல் (கெனஆசை கெனநஷ்டம்) என்பதுபோல் உம்முடைய அஷ்டாங்கங்களையும் தத்தஞ்செய்யவேணுமென்றுகேட்க வுடனேஇராஜனவர் திடுக்கிட்டு இதுதானா! இவனுடையசமுத்தென்று துக்கத்துடன் அவ்விதமே செய்வதாய் ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் நல்லதிதிவாரம் கூடியசுபதினமாகிய இன்று பதின்மூன்றும்நாள்வருகிரேன் அன்று இத்தத்தம் செய்யவேண்டியதென்று ஜோசியர்கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கும் அவர்சம்மதித்து இவருடையவிடுதிக்குபோகும்படி திட்டம்செய்துவிட்டு தன்னுடைய அந்தப்புரம்போய் கொலுமுகத்தில் நடந்தசங்கதியைபத்தினியிடம் சொல்லி இருவருமாக விசனமுற்றிருக்கிறார்கள். இவ்விதமிருக்கும் சமையத்தில்இராஜபத்தினியோசித்து சொல்லுகிறார் இந்தஜோசியர் சொன்னபிரகாரம் தேள்கொட்டிய சமயத்தின் லக்கினபலனால் நமக்குஉதிக்கும் பிள்ளைக்கு நம்மைவிட பிரபல கீர்த்தியென்று சொன்னெவ்விதப்பிசகும். நீர்தயிரியம் விடவேண்டாம். நம்முடைய இருமபட்டிருந்தால் இவ்வித ஆபத்து நமக்குண்டாகுமா, அவர்எவ்விட

த்திலிருந்தாலும் வரவழைக்கும்படி மந்திரிகளிடம் தெரிவிக்கச் சொன்னாள். இவர் அதுபோல் மந்திரியிடம்தெரிவித்தார். மந்திரி ஆலோசித்து, இதுசங்கதி ஜோசியருக்குதெரிந்தால் மாறுபாடுசெய்வார். ஆகையால் அவருக்கு தெரிவிக்காமல், அழைத்து வரும்படி எட்டுதிக்கும் அனேகதூதர்களையனுப்பினார். அவர்கள்போய் கண்டுபிடித்து இராஜசமுகம் அழைத்துவந்தார்கள். இவர் வந்தவுடன் இராஜபத்தினிக்குள்ள விசனமெல்லாம் நீங்கிவிட்டதாக சந்துருஷ்டியுடன். உம்முடையவரவை எதிர்பார்த்திருக்கும், எனக்குண்டான சந்தோஷத்தை யாருடன் சொல்லப்போகிறேன். ஆனால் உம்மை காணாமலிருந்தபரியந்தம் உண்டானவிசனத்தை யாருடன்சொல்லப் போகிறேன் என்றாள். அதற்கு இருமபட்டர் தங்களுக்கு வருத்தம் வர நான்பார்ப்பேனா! யெப்பேர்க்கொத்த விபத்தானாலும் நான் அதை நிவர்த்திக்கும் வல்லமையுடையவனென்கிற பேர்பெற்றது வீணாகுமா, நீங்கள் யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். உம்முடைய வரலாரைச்சொல்லவேண்டுமென்று மிகவணக்கமாய் கேட்டுக்கொண்டார். இதற்குமேல் இராஜஸ்திரி, சொல்லத்தொடங்கினாள், கொலுமுகத்துக்கு பிரபலஜோசியனென்று ஒருவர் விருதுகட்டிக்கொண்டு வந்து நடந்தவரலாற்களை யெல்லாம் விபரமாய்சொல்லக்கேட்டு இதற்குத்தானா அச்சப்படுகிறீர்கள். இதை இன்றுஇரவே சங்கையை தீர்த்துக்கொள்ளுகிறேன். தாங்கள் அஞ்சவேண்டாமென்று தைரிய வார்த்தையை சொல்லிவிட்டுவந்தார்.

மதிபோலுடம்பினை மாசற்றநோக்கில் விதிபோயகலவிடும்
உரைசெயுமோசை யுரைசெய்பவர்க்கு நரைதிரையில்லைநமன்
வாக்குமனமுமிறந்த பொருள்காணியில் ஆக்கைக்கழிவில்லையாம்
உன்னுங்கருமமுடிக்கலாமெள்ளிதாய் மன்னுமருள்பெற்றக்கால்
எள்ளகத்தெண்ணையிருந் ததனையொக்குமே உள்ளகத்தீசனொளி
ஒருவர்க்கொருவனே யாகுமுயிர்க்கெல்லாம் ஒருவனேபலகுணமுமாம்.

இவர் வெளியில்வந்தவுடன் இந்ஜோசியர்யிரங்கியிருக்கும் வீட்டண்டை இரவு,12. மணிக்குபோய் கதவை வெகுகெம்பீரமானஓசையுடன் கூப்பிட்டுக்கொண்டு இடித்தார். இவர்இடிக்கும் ஓசையானது நல்ல நிசியாகையால் ஊரெங்கும் கேட்கிறது. ஓ வடதிசை பிரபல ஜோசியரே கதவைத்திறவும் என்ன ஆலசியம் உம்முடைய கெம்பீரத்தைச் சற்றுபார்ப்போம் என்று வெகு தனியானகுரலுடன் கூப்பிடுவதைக்கேட்ட ஜோசியருக்கு சற்றுஅச்சம் உண்டாயிற்று இவர்.

யார் நம்மை இவ்வளவு அச்சமற்று கூப்பிடுபவர், இவர் மகானாயிருக்கவேணும்யென்று ஆலோசித்துக்கொண்டே வந்து, அடக்கமாக கதவைத்திறந்தார். இவர் கதவைத்திறந்தவுடன் என்ன அய்யா! இவ்வளவு ஆலசியம். நாங்கள் அஷ்டாங்கம் பரிசுபெற்றோம் என்கிற மனோவுல்லாசத்தால் மற்றவர்களை அலக்ஷியம்செய்வதாய் யிருக்கிறது. ஆகிலும்பரவாயில்லை. என்னுடைய ஜெனனகுறிப்பை சற்று சொல்லும், சொல்லவிடில் விடிவதற்குள் இவ்வூரைவிட்டு போய்விடவேணுமென்று தன்னுடைய ஜாதகத்தை சக்ரம்போட்டுக் கொள்ளுமென்று கெம்பீரமாக உரத்த தொனியுடன் சொன்னார். இதுகளைக் கேட்ட வடதிசை பிரபல ஜோசியன் அச்சத்துடன் பார்க்கத் தொடங்கினான். இதை குறிப்பினுள்ளபடி ஜோதிடர்சொல்லும் முறைமைப்போல சொல்ல ஆரம்பித்தார். இதைக்கேட்ட தென்திசை ஜோசியர்என்றுசொன்ன இருமபட்டர் சபாஷ்நன்றாயிருக்கிறது. சூரியன் சந்திரன்முதலாகிய கிரகங்கள் பிரதிதினம் எவ்வளவு தூலவு சுற்றுகிறார்கள். அவாள் ஓர்வீட்டிலிருப்பதாய் சொல்லுகிறாய் நாம் இப்போது உட்கார்ந்துசம்பாஷிக்க ஆரம்பித்தது முதல் இதற்குள் எவ்வளவுதூலவு வந்திருக்கிறார்கள் ஆகையால் நீர்சொன்ன ஜோசியம் சாதாரண சிறுபிள்ளைகள் சொல்லத்தகுந்தது. அவ்விதமல்ல, நன்றாகஆராய்ந்து ஒவ்வொரு நிமைக்கும் மாறும்,அந்நிமைக்குள்ள அந்தரம்பிரித்து சொல்லவேணுமென்றார். இதைக்கேட்ட பிரபல ஜோசியர் அச்சமுற்று மவுனமாயிருப்பதை தெரிந்துக்கொண்டு இது. சமையம்தான் இவனுடைய சமுத்தை ஏமாற்றவேணுமென்று சொல்லுகிறார். ஓ விருதுகட்டியஜோசியரே நீர் இராஜனிடம் பரிசுபெற்றதை நான் ஒன்றும் தடுக்கவில்லை. இக்கேள்விக்கி மாத்திரம் விடை குடுக்காவிட்டால் காலையில் கொலுமுகத்துக்கு உனனிடதிரமையை வெளிப்படுத்திவிடுவேன். என்று கிஞ்சித்து இனிமையாகபேசியதை தெரிந்தவிருதுகட்டிய ஜோசியர் தனக்குள் ஆலோசிக்கிறார். இவருக்கும் நமக்குகிடைப்பதில் சில்வற்றை குடுக்கலாமாவென்று யோசித்து இதுசமயம் ஒருவரையொருவர் சினேகம்செய்துக் கொண்டு இராஜனையேமாற்ற யோசிப்பவர்களானார்கள். இக்குறிப்பைக்கண்ட இருமபட்டர் மறுபடியும் உரத்தகுரலாக என் மவுனமாயிருக்கிறீர். உம்முடைய எண்ணம்யாது என்று கேட்டவுடன் இப்பிரபலஜோதிடரென்று பேர்பெற்றவர் சொல்லுகிறார், நான் இதுவரையில் இவ்விதசோசியம் கற்கவில்லை ஆகையால் நான்பெற்றதை இழந்துவிடுவதைப்பார்க்கினும், அப்பலனை நாம் இருவருமாக அடையலாமென்று வினயமாகசொன்னார். இதைக்கேட்டவுடன் நமது எண்ணம் பூர்த்தியாய்விட்டது என்று உள்ளுக்குள் சந்துருஷ்டிபெற்று இவர் ஓர்விதமான உபாயமாய் எட்டு அங்கத்தில் மூன்று அங்கம் எனக்கு குடுத்துவிட்டு மற்றதை நீர் அடையுமென்றார். இதனுடைய சூக்ஷ

மத்தை அறியாதவரானதால், அவ்விதமேசெய்துக்கொள்ளலாமென்றார். ஆனால் நீர் சொல்லுவதுபோல ஒருசீட்டு எழுதுமென்று சொல்லி அச்சீட்டில் இந்த இருமபட்டர் கேட்கும் (3) மூன்று அங்கத்தை குடுத்துவிட்டு மற்றதை நீர் பெற்றுக்கொள்ளுவதாக வெழுதிக் குடும்யென்றார், அதுபோல சம்மதித்து சம்மதச்சீட்டு எழுதிவாங்கிக்கொண்டார். இருமபட்டர் இதை வாங்கிக்கொண்ட பிரகு அவ்விடம் தங்காமலே புரப்பட்டு வந்துவிட்டார்.

மருநாள் உதயமானவுடன் இராஜ பத்தினியிடம் இச்சேதியைச்சொல்லி தயிரியம் சொல்லிவிட்டு வந்தார். இதன் பிரகு பதின்மூன்றும் நாள்காலையில் இந்த பிரபலஜோசியன் கொலுமுகத்துக்குப்போய் இராஜனிடம் சொல்லுகிறான். உம்முடைய உத்திரவுபடி இன்றுதான் சுபதினமென்றுவந்தேன். சீக்கிரம் லக்கினம்பிசகாமல் தத்தம்செய்வாயென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் என்றான். இதைக்கேட்ட ராஜாவுக்கு ஒன்றும் தோன்றாமலிருந்தார். இதைக்கண்ட ஜோதிடர் ஓ மகாப்பிரபுவே! தாங்கள் வாக்களித்ததை பிசகுவது தர்மநீதியாகுமா லக்கினம்பிசகிவிடுகிறது, சீக்கிரம் உத்திரவளிக்கவேணுமென்றான். இராஜாவானவர் இருமபட்டர் இன்னம் வரக்காணோமே நாம்யென்னசெய்வது கடவுள்கிருபை இவ்விதமிருந்தால் நாம்யென்னசெய்வதுயென்று ஓர்வித தேருதல்செய்துக்கொண்டு ஓ பிரபல ஜோசியரே! இதோ தத்தம்செய்கிறேன் வாருமென்றார் இதற்கு இவருடைய துற்புத்தியானது கொஞ்சமேனும் மனமிரக்க மில்லாமல் உம்முடையபத்தினியும், நீரும்சேர்ந்து தத்தம் செய்யவேண்டியசாஸ்த்திரோக்த மிருக்கிறபடி உமது பட்டபஸ்திரீயை சீக்கிரம் அழைப்பியுமென்றார். இதைக்கேட்ட இராஜாவுக்கு திரேகம்பதைபதைத்து இவனுடைய துர்ஆங்காரத்துக்கு, தாம் யென்னசெய்யலாம் (பொருண்மைகடலினும்பெரிது,) என்பதுபோல் இராஜனானவர் அர்க்காரைகூப்பிட்டு பட்டபஸ்திரீயை கொலுமுகத்துக்கு அழைப்பியுமென்று சொன்னார். இவர் இவ்விதம் சொன்னவுடன் இருமபட்டர்நில்லும்நில்லும், இந்த பிரபலஜோசியருக்கும் எனக்கும் ஓர் தற்கமிருக்கிறது, அதை நிவர்த்திசெய்தபிரகு தங்கள் விவகாரம் முடிக்கலாம். அர்காரை அனுப்பவேண்டாமென்று சொல்லிக்கொண்டே தன்னிடமிருக்கும் சீட்டைஇராஜசமுகத்தில்வைத்தார். இராஜாவானவர் இந்தச் சீட்டைவாசித்துப்பார்த்துமந்திரியிடம்குடுத்து இதுஎன்னவிவகாரம் என்றுஜோசியரை விசாரிக்கச்சொன்னார். மந்திரி இந்த சீட்டைப்பார்த்து ஜோசியருக்குயேதோவிபத்து உண்டாய்விட்டது நமது இருமபட்டர்வந்தபிரகு நமக்கு ஒரு ஆபத்தும் அணுகாது என்று திடங்கொண்டு, ஓ ஜோசியரே இந்தசீட்டு நீர் எழுதிக்குடுத்ததுதானாவென்று காண்பிக்க ஜோசியர் இதைப்பார்த்து அச்சம் உண்டாய் மவுனமாயிருக்க இருமபட்டர் உறக்கக்கேட்கிறார். என்

மவுனமாயிருக்கிறீர். உம்முடைய வரலாரை வெளியிடுவேன் சீக்கிரம் உம்முடையகருத்தை வெளியிடுங்களென்றார். இதற்கு இவர்வணக்கமாய் நான்ஒன்றும் சந்தேகிக்கவில்லையே இது என்னுடைய கையெழுத்து தான் இவருக்கு மூன்றுஅங்கம் குடுத்துவிடுங்கள் பிரகு மற்றதை நான் பெற்றுக்கொள்ளுகிரேன் என்றார்.

இதைக்கேட்ட மந்திரி அரசனிடம் சொல்லுகிறார். இருமபட்டர்கேட்கும் மூன்று அங்கத்தையும் தத்தம்செய்தபிரகுதான் ஜோசியருக்கு குடுக்கவேணுமென்பது இந்தச்சீட்டால் ஏர்ப்பட்ட பிறகாரம் ஜோசியரும் ஒப்புக்கொள்ளுவதால் இருமபட்டர்கேட்கும் அங்கம்யாதென்பதைவிசாரித்து, அதை தத்தஞ்செய்யவேணுமென்றார் இராஜா அதுபோல் செய்வதற்கும் பட்டபஸ்திரீயை வரவழைக்கச் சொன்னார். இதற்குமந்திரியாகிய இருமபட்டர்சொல்லுகிறார். ஓமகாபிரபுவே! தாங்கள்மாத்திரம் தத்தஞ்செய்தால் போதும் எனது தாயாரை வரவழைக்கவேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டு, இந்தபிரபல ஜோதிடரைப்பார்த்து சொல்லுகிறார். எனக்கு வேண்டியது சிம்மாதனம் இராஜா பட்டபஸ்திரி. இந்தமூன்றும் இராஜாவாலே தத்தம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்றான். இதனுடையசூக்ஷமம் தெரியாத ஜோதிடர், தேசம் 1, பொக்கிஷம் 2, சேனைகள் 3, மந்திரிபிரதானியேவுகாரர் 4, குடியானவர் 5, ஆகிய ஐந்தும், நமக்கிருந்தால் இவாள்யென்னசெய்கிறது: ஜீவனத்துக்கு பொக்கிஷமில்லாமல் என்னசெய்வார்கள். மூவரும்சேர்ந்து வனசஞ்சாரம்செய்யவேணுமென்கிற அல்ப்பசந்துருஷ்டியால் அவ்விதம் எனக்கு சம்மதம்தான் என்று கெம்பீரமாகச் சொல்லிவிட்டு இராஜனிடமும் இவர் கேட்டபிரகாரம் தத்தம் சீக்கிரம் செய்யுமென்றார். அதுபோல் இராஜாவால்பெற்றுக்கொண்டு சிம்மாசனத்தின்மேல் இருமபட்டர் இராஜனுடைய கணையாழியை மாற்றி பெற்றுக்கொண்டு உட்கார்ந்தவுடன் இராஜாவை அந்தப்புரம்போகும்படி திட்டஞ் செய்துவிட்டு, இந்த ஜோசியரைப்பார்த்து, உமக்குயார் இவ்விடத்தில் உட்கார ஆசனம்குடுத்தது. அவ்வாசனம் குடுத்தவர்க்கே இவ்விடமிருக்கலாகி இல்லாதிருக்க உமக்கு என்னவேலை இவ்விடத்தில் இராஜாங்கத்தில், சிம்மாதனமில்லாமல் யாதொருகாரியமும் செய்யக்கூடாது ஆகையால் இனி அவரால் உமக்கு யாதொன்றும் செய்யமுடியாது நீர் இவ்விடம் நில்லாமல்போய்விடும் என்றதற்கு இவரால் பதில்சொல்ல திரமையில்லாதவனானார். இவ்விதமிருப்பவரைப் பார்த்து, சொல்லுகிறார். நீர் நீதிதவரிகேட்டவராயினும், எங்கள் இராஜநீதிப் பிரகாரம் நான் ஒருவித தேற்சிசொல்லுகிறேன். இராஜாவால் உமக்குஇனி குடுக்கவேண்டிய அங்கமானது பஞ்சாங்கமாகையால், பஞ்சாங்கம் அடங்கிய உமது சோதிடத்துக்கு ஆதாரமாகிய நவக்கிரகங்களடங்கிய பஞ்சாங்கத்தை உன்னூட்டில் நீர்தவிர வேறு சந்ததியார் சொல்

வைதற்கு அதிகாரமில்லாமல் விருப்பதாக உத்திரவு செய்திருக்கிறேன் அதைக்கொண்டு சுகஜீவியாகவாழலாம். சீக்கிரம் இவ்விடம் விட்டுப் போம், போகாவிடில் தூதுவரைக்கொண்டு நீங்கச்செய்வேனென்று இதைக்கேட்டுக்கொண்டு இவருக்குபதில் யாதொன்றும் சொல்லமுடியாமல் அன்றுமுதல் இன்றுவரையில் பஞ்சாங்கத்துக்கு உரியதாகிய புரோகிதவமிசத்தார் அனுசரிக்கிறார்கள். என்பதால் அப்பாசிஷ்யா! "நல்லனநூல் பலகற்பினும் காண்டரிதே, நல்லையில்லாதசிவம்" இதன் சூக்ஷமத்தினால் யாது உணர்ந்தாய் என்று ஆச்சாரியருனவர் சிஷியனைக் கேட்டார். சிஷியன் தனக்கொன்றும் தோன்றவில்லையென்றார்.

குரு:-நான் இதுவரையில் சொல்லிவந்த சுக்கிராச்சாரியார்சரித்திரத்தால் சங்கல்பத்தினால் தான்சிருஷ்டியுண்டென்றும், அச்சங்கல்பத்தால் உண்டானஜெனனத்தில் வெகுஜாக்கிரதையாக நூதனசங்கல்பமில்லாமல், பிராரத்தசங்கல்பம்நீங்கும்வரையில்சாதுசங்கத்துடன்பழகவேண்டியதென்றும், கற்கடிகையால் உண்டாகும்வியாதி அனுகாதிருக்க தேவதாபக்தியும் இந்நால்வர் சவிஸ்த்தாரததால், பிராரத்தசங்கல்பத்துக்குதக்கபடி அமைந்துள்ளதை நமதுமதியினால்அதைப் பரிகாரம்செய்ய பிர்மஅம்சமான அறிவு, ஒவ்வொருஜீவகோடிகளிடமிருக்கிற நிச்சயங்கொண்டதினால் அதை விளங்கச்செய்ய (கேள்வி முயல்) என்னும்வாக்கியத்தை அனுசரித்து, தான்சொன்ன இராஜாவின் ஜாதகத்தின்பலனைநிதானித்து தனக்குதக்கும்படியானகேள்வியை கேட்காமல். தீன்தேரு என்ற 13-ம் நாள் வருவதாகசொன்னதேஅவர்சொல் என்று தோன்றாமல்கேட்டதாளென்றும்தெளிமின்சிவமென்றேயுள்ளுணர்வில்கூறியபலகுணமுமாம் என்பதாக ("ஊருடன் கூடிவாழ்") என்று ஆத்திச்சுவடியிலும் இதற்கு பெரிய நூலாகிய கொன்றைவேந்தனில், (ஊக்கமுடைமையாக்கத்திற்கழகு,) என்று வருவதுபோல் குறளில் ஊருமபிர்தத்தை யுண்டியுறப்பார்க்கில், கூறும்பிறப்பறுக்கலாமென்றுமென்மேலும், கல்வித்திறமையாலியற்றியிருக்கும் சாஸ்த்திரநூலை வாசித்துக்கொண்டு போவதற்குள் மனிதற்கு வயது நூறில், ஐம்பதிரவில் அகலுந்துயிலினால், ஒட்டிய விளமையால் ஐம்மூன்று நீங்கும், எழுபதும்போக நிக்கிருப்பது முப்பதே பெற்றோர்க்கு ஆதலால், (நாண்ணியகருமமுமெண்ணித்துணி,) யென்றதை அனுசரித்து, (இளமையிற்கல்,) என்றுகற்று ஒன்றேசெய்யவும்வேண்டும். அவ்வொன்றும் நன்றேசெய்யவும் வேண்டும். அன்னன்றும் இன்றேசெய்யவும் வேண்டும். அவ்வின்றும், இன்னேசெய்யவும் வேண்டும் அவ்வின்னும் நாளைநாளை என்பீராகில், நாளை நம்முடையமுறைநாள் ஆவதுமறியீர். நமனுடைய முறைநாள் ஆவதுமறியீர். எப்போதாயினுங் கூற்றுவன்வருவான் என்பது சாதாரணமாய் யாவருக்கும், தெரிந்திருந்தும் மாயையால் மருதலுற்றிருப்பதற்கு

தான்றுகோலாயுள்ள கல்விநூலை கற்கவேண்டியதில் ஒன்றை உரிதியாகக்கொண்டு, நடத்தவேண்டியது. அவசியமென்பதை தெரிந்தார்கள். அவர் அவர்கள் கருத்திற்கிசைந்தபடி பெரியதிருமொழியில், வானவர் நமக்கிப்படி பகவத்ப்ராவண்ய முண்டாகைக்கு நெஞ்சிறேயென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைச் சிலாகித்து இனியராகின்:—என்ற,

ஆசிரியத்துறை.

வானவர்தங்கள்சிந்தைபோல வென்னெஞ்சமேயினிதுவந்துமாதவ
மானவர்தங்கள்சிந்தை யமர்ந்துறைகின்றவெந்தை
கானவரிடுகாரகிற்புகையோங்கு வேங்கடமேவியமாண்குற
ளானவந்தணர்க்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.

என்றும் திருவாய்மொழியில், "அறிந்தனவேதவரும் பொருநூல்கள், அறிந்தனகொள்கவரும்பொருளாதல், அறிந்தனரெல்லாமரியைவணங்கி அறிந்தனர்நோய்களறுக்குமருந்தே" என்றதுபோல் பாடல்கள் பலவாகயிருந்தும், தாற்பரியம் ஒன்றாதலால். (சிவத்தைப்பேணிற்றவத்திற்கழகு,) என்றும் (திருமாலுக்கடிமைசெய்,) யென்றும், சொல்வனவற்றின் வித்தியாசம் தனக்குத்தாமே அறிந்துக்கொள்ளும்படியான,

அருள்பெறுவாரடியார்தம் மடியனேன்காழியான்
அருட்டுருவானமைகின்ற னதுநமதுவிதிவகையே
இருட்டருமாஞாலத்துளினிப் பிறவியான்வேண்டேன்
மருளொழிநீமடநெஞ்சே வாட்டாற்றானடிவணங்கே.

என்றதை உன்னி (அன்னையும்பிதாவு முன்னறிதெய்வம்,) என்பதும் நாம்தாம் அவாள்வேறல்ல, சர்வம்பிர்மமயம் என்கிற திடச்சித்தம்கொண்டால். "ஒருவர்க்கொருவனேயாக முயிர்க்கெல்லாம் ஒருவனே பலகுணமுமாம்," இம்மானிட ஜெனனத்தால் யாவத்து அற்புதமும் முடித்துக்கொண்டு: வினையால் உண்டானவைகளை மதியால் மேற்சொன்ன பலமருந்துகளாலும், எம்மால் விற்கப்படும் மனோன்மணி சஞ்சீவிகுளிகையாலும், இந்நூலின் தாத்பரியத்தாலும், நிவர்த்திசெய்துக்கொண்டுவாழ்ந்துவந்த சவிஸ்த்தாரம். இரண்டாம்பாகத்தில் வருவதைக்கண்டு மனோவுரிதிகொள்ள, இப்பாடல் சனி பிரதிதினப்பாருடணம் செய்வதுமன்றி இம்மனோன்மணி குளிகையை உட்கொண்டால் காயகற்பமாகும்: "மதிபோலுடம்பினை மாசறநோக்கில் விதிபோயகலவிடும்"

உ

ஓம் சிவாயநம:

திரிபுரசுந்தரி அகவல்.

ஓம் அரகராசிவனே ஆயி திரிபுரை
பரிபுரநிமலிபோற்றிடும் சிவாயநம:
அவ்வும்வுவ்வும் அநாதிப்பொருளாய்
மவ்வாய்நின்றருளும் மகாலக்ஷ்மி
ஐய்யுங்கிலியுஞ் சவ்வாய்நின்ற
மெய்யும்பொருளாய் விளங்கியகாரணி
முக்கோணத்தில் மூவரும்வடிவாய்
சட்கோணத்தில் சடாக்ஷரிநீயே
வட்டமுண்டாகி மலரெட்டுந்தானாய்
சட்டமாய்நின்ற சௌந்தரியே
ஆராதாரம் ஐம்பத்தோர் அட்க்ஷரம்
கூறாய்வடிவுடைய கோமளிநீயே
கணபதிநான்முகன் கரியமால்ருத்திரன்
குணபதிமகேஸ்வரன் கோகிலாச்சரசிவன்
விந்துநாதமும் மெய்ப்பரசிவனிட
அந்தமும்ஆதியும் ஆனவள்நீயே
நவ்வாய்மவ்வாய் நடுநாயகமாய்
வவ்வாய்யவ்வாய் வளர்ந்தவள்நீயே
மூலப்பொருளே முதலெழுத்தாளே
எல்லாப்பொருளாய் யிருப்பவள்நீயே
பஞ்சாட்சரத்தி பரிபூரணத்தி
நிஞ்சாட்சரத்தி நின்மலிநீயே
தத்துவவடிவாய் சகலமுந்தானாய்
ஆத்துமாவாகி அமர்ந்தவள்நீயே
அக்கினிஆதித்தன் சந்திரன்மூன்றுந்
திக்குபாலகர்தேவேந்திரனும்
மூவரும்தேவரும் முறைமுறைவணங்க
யாவரும்நீயாய் அரும்பொருள்நீயே
மேருவுமுதலாய் விளங்கியஅண்டமும்
பாருந்விசும்பும் படைத்தபராபரை
தாயாய்மகவாய் தந்தையாய்யெங்கும்
நீயாய்நிறைந்த நிற்குணிநீயே
புகலாய்யிரவாய் பல்லுயிர்க்கெல்லாம்
அகலாதிருக்கும் அம்பிகைநீயே
திரிபுரசுந்தரி தேவிசரணம்

பரிபுரபாதம் புயந்திசரணம்
வாலைபுவனை விராகிசரணம்
நீலிசரணம் நிமலிசரணம்
சூலிசரணம் சொரூபிசரணம்
காளிசரணம் கபாலிசரணம்
கூளிசரணம் கோமளிசரணம்
சத்திசரணம் கன்னிசரணம்
சத்திசரணம் சாம்பவிசரணம்
தாயேசரணம் சரணமென்று
ஆயேயனுதினமும் மடியேன்தொழுவேன்
பொல்லாப்புலையன் போதமில்லாதவன்
கல்விக்கசடன் காமக்கல்வியன்
மந்திரசொரூப வகையரியாதவன்
நல்லோர்தம்மை நனுகாதகன்
சொல்லநன்மொழி சொல்லரியாதவன்
பூஜைநெறிகள் பொருளரியாதவன்
ஆசைமயக்கம் அகலாக்குரம்பையன்
தாயும்தகப்பனும் என்னுடையபிள்ளை
பேயனென்றே இரங்கணிப்பாரோ
எண்டிசையதனில் தொண்டனாடியேன்
துணைநீஅல்லவோ காருய்காருய்
கடவுநாயகியே ஆராவமுதே
அம்மைதிரிபுரை தாயுந்தந்தையும்
நீயேயல்லால் வேறில்லை
எந்தன்குருவாய் இவ்வுலகுக்குள்ளே
வந்துரக்ஷிக்கும் மகாமாயிசரணம்
ஆயிதிரிபுரை அம்மைதன்பாதத்தை
அன்பிலுன்னி தேசாதிவடிவாய்
நாதாந்தவீட்டில் நீதிநெரியுடன்
நாள்தோறும்போற்றி நினைப்பவற்கு
வீடுவழிமுதலாகிய பாதம்வெளிப்படுமே.

திரிபுரை அகவல்

முற்றிற்று.

☞ நீயேயல்லால் வேறில்லை. என்றதாக உருதிகொண்டு இப்பாடல்களையும், இவ்வுலகத்துக்கு ஆதாரமாகிய பரசத்தி ஆனந்ததரிசன பூஜாவிதியை கொங்கணமகாரிஷி அருளிச்செய்ததை எம்மால் கண்டுபிடித்து, அச்சிட்டுவருவதை நவராத்திரியில் ஆரம்பித்து ஒவ்வொருவரும் முழுமனதோடு இளமையிலேயே கற்பதில் ஸ்திரீகளேயானால் வெகு சூக்ஷமமாகவும் இல்லரத்துக்குரிய சுகத்தைக்கொடுத்து. இப்புஸ்தகத்தில் சொல்லிய கற்கடிகையால் உண்டாகிற அவமிருத்திவாகிய கொள்ளை நோயையும் திரேகவியாதிக்கி எம்மால்தயாரித்த மாகான் முறைபென்ற மஞ்ஞேன்மணி குளிகையால் நிவர்த்தி பெறலாம். யென்கிற நம்பிக்கையுடன் நவராத்திரிமுதல்யிப்புஸ்தகத்திலுள்ளதை வாசித்து பரிக்ஷித்து பார்ப்பவர்களுக்கு, "சந்திரஜோதி துலங்கும்பட்டயமது—மந்திரச்சக்கரமுமாம்," என்றவாறுகுபென நம்பவும்.

திரிபுரசுந்தரி

அகண்டதெரிசனப் பூஜை.

அவ்வாய்புருவெளியா யகிலாண்டமாகியதோர்
உவ்வாய்புருவெளிஓங்காரமாகியவுட்பொருளாய்
மவ்வாய்புலகம் பதினாலுமீன்றன்மாதங்கியே
சவ்வாய்ஐயுங்கிலியு மாகியதற்பரையே. 1.

தற்பரையாகியநாதாந்த நாயகிநற்பதத்தில்
முற்பரையாகிய மூலாதாரவிந்து மூவடிவாய்
சொற்பரையாகி மூவிரண்டா[illegible]யாய்
தற்பரையெங்கள் திரிபுரநாயகி[illegible]வே. 2.

தன்வடிவாகிய மூலாதாரவிந்துசக்க[illegible]துள்
மூன்வடிவாகிய முக்கோணநாயகிபொ[illegible]ப்பதத்தை
தன்வடிவாகிய ஆறுருந்தாண்டியநாத[illegible]துளே
பொன்வடிவாகிய திரிபுரபாதத்தைபோற்றுவனே. 3.

போற்றிமதிமனம் நாடோறுமீண்டும்புலன்களைந்தும்
மாற்றிக்கறுவிமயக்கத்தை நீக்கிமனத்[illegible]ருள்ளே
போற்றிசுடரொளி தீபத்தைநோக்கி[illegible]டைநடுவே
பாற்றிற்றிருக்கவரும் பரமானந்தப்பா[illegible]யே. 4.

பார்ப்பதுமூலம் இடைபின்கலையொண்டும் பார்த்[illegible]பின்
சேர்ப்பதுமேலே சுழிமுனைமீதிற்சேர்ந்தபின்பு
நாற்பதுமூன்றுகோண வட்டமும்நாலிரண்[illegible]
நாற்றொருவீதியும் பொன்மயமாகியநாயகி[illegible] 5.

நாயகியெங்கள் திரிபுரநாயகிநன்மலர்த்தாள்
மாயக்கிலேசம் மதியுடையான்றொழுவர்துரிதம்
தாயகிலாண்டம்பதினாலு மீன்றதற்பரையே
போயகலாதிப் பெருவாழளித்தாண்டருள்பேரின்பமே. 6.

பேரின்பவாரியமுதாரலுண்டு பிரவிவினை
மாரின்பநீக்கி மனவெளிமாய்கைமயக்கமறவே
வாரின்பமெய்க்குழலானே திரிபுரகாரணியே
சீரின்பமூலவெளிநாத வீட்டினிற்சேவிப்பனே. 7.

சேவித்தாராலும் திரிபுரயாளம்மைசேவடியை
பாவித்துமுத்தும்பவழம் படிகம்பலநிரமாய்
தாவித்துமேல்வெளி நாதாந்தவீட்டிற்தற்பரையே
நீவித்துநெஞ்சில்வினைத்ததெல்லாம் தரும்நிர்மலியே. 8.

நிர்மலிநிற்குணி நித்தியகல்யாணிநிரஞ்சனமாய்
நர்மலிவாணியிலக்குமி சுந்தரிநாதவிந்தாய்
சொர்மலிமூலத்தெழுவீடு மாகியசிற்சத்தியே
நர்மலிருச்சிவெளி நாதவீட்டினில்நாடுவையே. 9.

நாடேர்திருவடி மூலாதாரத்துரைநாதவிந்தாய்
சூடேஞ்சுழிமுனைமேலொளிர் கோபுரத்துமதியாய்
நீடும்புருவவிழிநாசி நெற்றிக்கிநேர்நடுவாய்
ஆடேர்திரிபுரஅம்மை நின்பாதமருளெமக்கே. 10.

ஆயுள்வேதஜோதி முதற்பாகம்-முற்றிற்று.

---

1. மலச்சிக்கலுக்கு, 2 [illegible]
மூலத்திற்கு, 5, மூளைமூலத்திற்கு, 6, அஜீரணபேதிக்கு, 7, [illegible]
க்கு, 8, பெரும்பாடுக்கு, [illegible] [illegible] காயம் ரத்தத்திற்கு, 10
குளிர் சுரத்திற்கு, 11, [illegible]ப்புக்கு, 12, [illegible],
13, மார்நோவுக்கு, 14, பக்கசூலத்திற்கு, 15, ஜன்னிக்கு, 16, [illegible]
ஜன்னிக்கு, 17, [illegible]த்திற்கு, 18, [illegible]ழ்வுக்கு, 19, பாண்
டுக்கு, 20, [illegible]த்திற்கு, 21, மேகத்திற்கு, 22, குன்மக்க[illegible]க்கு, 23,
பாம்புகடிக்கு, 24, [illegible]த்தலைவலிக்கு, 25, நீல் வாய்வுக்கு, 26, [illegible]
த்திற்கு, 27, வெறிக்கு, 28, [illegible]வியாதிக்கு, 29, [illegible]த்திற்கு,
30, [illegible]பேதிக்கு, 31, மேகவாய்விற்கு, 32, [illegible]புகடிக்கு, இவைமுத
லான 33-வியாதிகளுக்கு, நாம் மருந்துடன் அனுப்பும் அநுபான பத்தி
யத்தில் சொல்லியபடி வியாதிக்கேற்ற அநுபானத்துடன் சேர்த்து, [illegible]
க்க தீராத அநேக காலபட்ட வியாதிகளும். [illegible]
நீங்கும்.

அதே குளிகையை [illegible]புகடிக்கு 10-நாள், நாம் அநுப்பும் அநு
பானப்படி சேவித்துவர எல்லா புஷ்டியைத்தந்து, தேகவலிவும் [illegible]
தேஜசும் உண்டாகும். இதற்கு நிகர்மருந்து இன்றொன்றில்லை. என்பது
பரீக்ஷித்துப் பார்க்கலாம். நாம் சொல்லியவியாதிகள் இம்மருந்தால் குண
மாகாவிட்டால் கொடுத்தபணம் வாபீஸ் பெறலாம்.

இப்படிக்கு,

விலாசம்:—

ஸ்ரீ. ம. ஜீ. அண்டு சன்ஸ்,

நெ. 30 திருப்பள்ளித்தெரு, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

[illegible]

றைக், நூர் மலையுண்டு. அதில் ஸ்ரீ திருப்[illegible] ஸ்வாமி எழுந்தருளி பக்தர்களுக்கு வேண்டியதைத் தந்து, வேண்டியவர்கள் பிரதக்ஷிணஞ் செய்ய கீர்த்திசெய்தருளுகிறார். அம் மலையில் திவ்விய மூலிகைகள் இருப்பதாலும், சுற்றிலும் [illegible] அநேகவியாதிகள் [illegible] செய்கின்றனர். அம் மலைக்கு பிரதக்ஷிணம் செய்தால் அநேகருக்கு வந்த [illegible] 10, 30, 15-நாள் [illegible] பிரதக்ஷிணம் செய்கிறார்கள். அந்த சுற்றிலாற்றுல் கிரிப்பிரதக்ஷிணம் செய்பவர்களுடைய தேகரோகங்கள் நிவர்த்தியாகிறது. இன்னும் அம் மலையிலுள்ள மூலிகைகள் பிரபலமெப்படியிருக்குமென்பதை [illegible] [illegible] யோகீஸ்வரர்கள் அநேகர் [illegible] டியிருந்ததாக அம்மலைமூலிகைகளால் ஔஷதம் தயார்செய்துகொண்டு அவர்களின் தேகத்தை வியாதியின்றி காப்பாற்றிக் கொண்டனர். அதில் ஒரு மகான் என்மீதில் அருள்வைத்து, இம்மருந்தை தயார்செய்யும் முறை [illegible] கட்டளையிட்டார். அவரின் ஆக்ஞைப்படி மலையிலுள்ள சஞ்சீவி மூலிகைகளை கொணர்ந்து, சாஸ்திரப்படி தயார்செய்திருக்கின்றேன். இதற்கு [illegible] பலாபலன்கள் கிடையாது. ஒரு தரம் இப்பிரயோகம் கண்ட வியாதிகளில் [illegible] ஒன்றுக்கு இக் குளிகையைக் கொடுத்து, பரீக்ஷித்துப்பாருங்கள். பணம் [illegible] மருந்துகளை வாங்குங்கள். இதில் கண்ட எந்தவியாதியாவது நீங்காவிட்டால் பணம் வாபீஸ் செய்துவிடப்படும்.

இப்படிக்கு,

மேல்விலாசம்:—

ஆ. மு. ஜீ. ஆண்டி கோ.,

நெ. 30 திருப்பள்ளித்தெரு, சென்னை [illegible]